

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

**”Det folk som
vandrar i mörkret
skall se ett stort ljus”**

Stort missionsreportage!
sid 14-19

**En ödesdiger biskops-
vigning** sid 10 - 13

Lisa Wikström, 90 år:

-Maranata

-Gud använde Maranataväckelsen på ett särskilt sätt för mig och min familj, berättar Lisa. Vi var under 60-talet med i en fri församling, men det kändes som något fattades – vi behövde helt enkelt ett nytt möte med Gud.

-Så upplevde vi, min man Signar och jag, och bad om att församlingen och vi själva skulle förnyas. Det var i början av 60-talet, och vi kände, eller anade att något nytt väntade.

Reportage: Ulla Näsholm

Maranataväckelsen

-Här är svaret, ropade makarna Wikström, Sandviken, en dag till varandra. En annons om ett maranatamöte i Gävle 1963, visade dem vägen. De tackade Gud för den befrielse och glädje de upplevde i mötet. Sången, glädjen, befrielsen och ett nytt himlastormande möte med Herren Jesus själv avgjorde saken. Tveklöst svarade de ja till den väg de förstod låg framför. Det blev uppbrott och ett steg närmare Jesus – utanför lägret för att bära hans smälek

De överlämnade sig själva och sina liv i Jesu händer och så började ett nytt liv. Inte alldeles lätt. Det var motstånd, mycket också från troende vänner, och de började bedja

mera för att få vishet och kraft. Som exempel kan nämnas att Lisas troende mamma förmanade henne att tänka sig för och – framför allt – ”inte släpa Signar med dig in i detta nya”.

Signar var egentligen den som drev på, och tillsammans kom deras hem i många år att bli en tillflyktsort för den nya väckelsen som bröt fram, berättar Lisa

För Signar blev det nya ställningstaganden genom den förkunnelse de lyssnade till. Fredsföreningen i stan, där han var ordförande, hur skulle han handla där... Politiskt verksam var han också, skulle han lämna politiken helt... Det var praktiska och närliggande frågor som man måste

ta itu med och kämpa med och förstå hur man skulle handla i olika situationer.

-Det var sån kärlek i Maranata, säger Lisa. Förnyelsen jag upplevt gjorde att jag kom så nära Jesus. Jag kände hur Jesus förvandlade mig, gav mig mera av sig själv. Jag fick ett mer förlåtande sinne och kunde visa fördragsamhet inför olika situationer och med människor.

-När man lämnar sitt liv i Jesu Kristi händer tar han hand om, leder och hjälper – det har jag fått erfara.

Uppbrott och flytt

1983 flyttade Lisa och Signar Wikström med dottern Siri till kommuniteten på Humlegården, i Latorp utanför Örebro.

Den som ivrade mest över att uppbrottet skulle ske var dottern Siri – som redan i tidiga år var ett levande och brinnande vittne.

År 1999 flyttade Lisa till Maranataförsamlingen i Stockholm och har bott på Bällsta Missionscenter sedan dess. Signar gick hem till Gud 1985.

Hos Lisa

På besök i Lisas ombonade lya blir det kaffe och karamellbullar. Chokladbitar, levande ljus, foton på barn och barnbarn, som brukligt är och mitt på bordet står en praktfull blomsteruppsättning.

-De är kvar sen 90-årsdagen som firades i maj och kommer

a har format mig

från Pilgrimsfolket i Norge, säger Lisa.

I ett hörn av rummet lägger jag märke till ett blått blinkande ljus och undrar vad det är.

-Det är dammsugaren som står på laddning, säger Lisa världsvant och demonstrerar nymodigheten, en present från något av barnen.

-Man kan gå upprätt och städa själv! Självklart vill hon själv sköta sitt hem och lyckas också både göra det ombonat och hålla det dammfritt.

Nittioårsdagen firade Lisa i år

i kretsen av barn, barnbarn, vänner och församling. Liten, spenslig, tjockt mörkt hår utan något grått i. En personlig, prydlig och sober stil i klädsel; alltid glad och utan behov av hjälpmedel såsom käpp eller rullator.

Missionen

Missionen och arbetarna på de yttre fälten har en särskild plats i Lisas liv. Hon beder för var och en och är med i skeendet. Just nu är det bygg-arbetet i Palavé utanför Santo Domingo och de nyfrälsta där, som hon på ett särskilt sätt uppmärksammar i bön och

Lisa tillsammans med sin dotter Siri på 90-års firandet.

samtal. Det kommer ju hälsningar och foton via datorn och numera kan man hålla ”närkontakt” även på platser långt ifrån våra breddgrader. Tekniken har hon tagit till sig och umgås med barn och barnbarn också via mobilen, som hon flitigt använder både att kommunicera och ibland förmedla bilder genom.

Lisas syn har den senaste tiden försämrats och numera har hon ett förstoringsglas med en liten lampa. Den använder hon speciellt vid bibelläsningen, hon följer alltid med i bibeltexten också under mötena. När hon ringer eller sms-ar ser hon text och siffror så bra att hon fortfarande kan slå rätt siffra eller pricka in rätta bokstäver, vid kontakt med vänner och anhöriga.

Hon säger:

-Visst är tekniken viktig, men det handlar fortfarande om att vittna från människa till människa, Och frälsningen är svaret. På allt. Hemma och i

de olika missionsområdena.

-Och det är livet med Jesus Kristus som är viktigt. Den personliga Gudsgemenskapen, hjärtats inre kontakt med Frälsaren, som är så livsavgörande, och som gör att vi kan tjäna Honom och vittna om honom.

I väntan

Lisa hör till dem som väntar Jesus på skyn. Hon lever i tillkommelsen och har mission och evangelisation som det viktigaste i livet. Bönen finns ständigt närvarande och hon är alltid uppdaterad i vad som händer ”ute på fältet”.

Vid viktiga steg i församlingen är hon informerad om läget. Utan att människor behöver relatera situationer och förhållanden vet hon. Och beder. Som Hanna och Simon i templet, som väntade att Messias – Jesus Kristus skulle komma. Maranata – Jesus kommer! Lisa är bland dem som idag och NU väntar honom på skyarna. ■

Bön och lovsång har en självklar plats i Lisas liv.

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE
Berno Vidén berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR
Stina Fridolfsson stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION
Ulla Näsholm ulla.nasholm@midnattsropet.se
Emanuel Johansson emmanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:
www.midnattsropet.se
 E-post:
info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Mediacenter.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

TRYCK
BMC Tryck & Förlag, Bromma 2009

ISSN 1653-5871

© **MIDNATTSROPET**
 För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

MARANATA- FÖRSAMLINGEN

BESÖKSADRESS:
 Bällstavägen 100, Bromma
 Pg 44 10 05-6 (Ange ändamål på inbetalningen)

Hemsida: www.maranata.se
 E-post: info@maranata.se

Mission i Dominikanska Rep.
 Info (spanska) do.maranata.se

BÄLLSTA MEDIACENTER

Hemsida:
www.ballstamediacenter.se
 E-post: bmc@maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
 Box 20134, 161 02 Bromma
 Telefon: 08-98 56 83
 Telefax: 08-98 21 39

I världen liden i betryck; men var vid gott mod, jag har övervunnit världen

Text: Bernardo Vidén

Det alltmer globaliserade samhället fortsätter sitt målmedvetna arbete med att sätta upp tydliga gränser gentemot allt som kan tänkas andas kristendom. Något annat är inte heller att vänta. Hela världen är i den ondes våld och bibeln deklarerar att onskan ska tillta i den yttersta tiden. Den kristnes lott här i livet är att gå till Jesus, utanför lägret, och bära hans smälek.

Bibeln uppmanar: *"Skicken eder icke efter denna tidsålders väsende"*. Det är ett ställningstagande som innebär konflikt på många områden, speciellt där lagstiftning och kulturliv kolliderar med de värderingar som Guds ord framställer som norm. Ett sådant område är den bibliska synen på familj och samliv, och bland annat där visar det sig att församlingens väg här i tiden blir allt trängre.

Att ett flertal nationer under bara några decenniers tid har lyckats med att totalt omskapa bilden av vad normala mänskliga relationer är, talar om vilka intentioner som finns och vilka gudsfientliga krafter som ligger bakom, något psalmisten väldigt träffande sammanfattar med följande ord:

Jordens konungar resa sig upp, och furstarna rådslå med varandra, mot HERREN och hans smorde: -Låt oss slita sönder deras bojor och kasta deras band ifrån oss. (Ps 2:2-3)

Då Sveriges riksdag beslutar om att ändra i äktenskapslagstiftningen genom att riva upp ett av samhällets grundfundament, gör man det i en medveten anda av protest mot det kristna budskapet. Allt medan bibeln säger: Till man och kvinna skapade han dem, vill samhället genom modern genuspolitik slå sönder begreppet och ge det en ny innebörd som säger att det är fullt normalt att män gifter sig med män och kvinnor med kvinnor. Den normen ligger sedan till grund för den skeva familjesyn barnen genom obligatorisk genuspedagogik indoktrinerar uppfatta som något normalt. För Guds församling är det angeläget att tydligt markera avstånd från den abnorma

utveckling som med bedrägeri lockar till det Guds ord varnar för.

Församlingen hör Guds rike till! Världen och Guds rike ligger i strid med varandra och kommer aldrig någonsin att förenas. Jesus själv säger att om vi vore av världen, så älskade världen vad henne tillhörde. Men nu har församlingen blivit utvald av Jesus och av honom tagen ut ur världen. Därför hatar världen henne.

-Den som icke bär sitt kors och efterföljer mig, han kan icke vara min lärjunge. (Luk 14:27)

Det är Jesus som undervisar om lärjungaskapets villkor. Orden är konkreta och direkta. Bibeln presenterar ingen förskönad världsbild med kristendomen som ett lyckorike mitt i världen. Däremot visar den på hur Gud bereder sitt folk en väg rakt igenom tiden, en väg förenad med smädelser och förföljelse.

-Saliga äro de som lida förföljelse för rättfärdighets skull, ty dem hör himmelriket till. Ja, saliga ären I, när människorna för min skull smäda och förfölja eder och sanningslöst säga allt ont mot eder. Glädjens och fröjden eder, ty eder lön är stor i himmelen. (Matt 5:10-11)

Det här handlar varken om verklighetsflykt eller självömkan. En sann verklighet för mer än 100 miljoner kristna i världen idag är att man öppet förföljs på grund av att man valt att följa Jesus. Sverige ligger inte långt efter. Trots allt tal om mångfald, demokrati och religionsfrihet blir det allt trängre för den som vill ta sin tro på allvar. Stötestenen är Jesus.

Församlingens uppgift i tiden är långt större än att försöka reformera och förbättra en värld som är på väg att gå under. Att följa Jesus är att gå från död till liv. Johannes skriver:

-Världen förgår och dess begärelse, men den som gör Guds vilja, han förbliver evinnerligen. (1 Joh 2:17)

Att göra Guds vilja handlar om att i ord och handling förkroppsliga Hans rättfärdighet.

Tiden är verkligen kort och på väg att gå mot sitt slut. Dock ligger framtiden hos Guds folk: Jesus kommer, och med honom rättfärdighetens segerkrans. Fortsätt ropa ut denna sanning, så länge det heter idag!

-De som så med tårar sköda skörden med jubel. (Ps 126:5) ■

Fungerande tro

Vårvintern 1974 hade Arne Imsen en serie bibelstudier på Johannelund, församlingshemmet i Bromma som var storfamiljens första hem. Där bodde en växande skara nyfrälsta och gammelfromma, unga och äldre, från många olika miljöer. Behovet av grundläggande frälsningsundervisning var stort, och utifrån Romarbrevet undervisades om synd och nåd, om den gamla och nya människan, helgelse, egenrättfärdighet och rättfärdigheten från Gud. Den undervisningen gav en god grund för lyssnarna. Den ledde till en fungerande tro. Flera av dessa bibelstudier har sänts över Radio Maranata, med tacksamt gensvar, och nu får också Midnattsropets läsare möjlighet att ta del av dem.

Bibelstudium av Arne Imsen från 1974

Romarbrevets nyckelvers säger så här:
-Rättfärdighet från Gud uppenbaras nämligen däri, av tro till tro; så är ock skrivet: "Den rättfärdige skall leva av tro." (Rom 1:17)

I denna nyckelvers framgår med all tydlighet vad det handlar om. Alltså; den rättfärdige skall leva av tro. Tron kan inte existera under vilka förhållanden som helst. Den kan exempelvis inte stå tillsammans med att ha anseende till personen. Tron är helt suverän och gör också trons barn suveräna på det sättet att den upphör att gradera människor efter yttre materiella, eller andra mänskliga företräden. Det är uteslutet att tron skulle värdera en människa efter hennes bildningsnivå, hennes klädkultur eller hennes ekonomiska status. Tron representerar värden som inte kan taxeras i klingande valuta. Bibeln talar om en dyrbar tro, den tro som en gång för alla blev överlämnad åt de heliga. Den talar också om vår allra heligaste tro. Alltsammans uttryck som gör klart för oss vilka oerhörda värden det handlar om.

Vad skulle till för att det släkte som hade förlorat kontakten med Gud skulle återfå denna förlorade kontakt? I Romarbrevets första kapitel beskrivs grekens eller hedningens andliga situation, och i andra kapitlet judens. Man kan naturligtvis vidga begreppen, så att greken står för mera än en kategori människor. Det handlar om alla utomjudiska folk, ifrån den förste Adam till vår tid. Likaledes, när man talar om juden ser vi att bibeln förändligar begreppet jude. Det blir något mera än ett uttryck för en ras eller folkgrupp. I andra kapitlet läser vi:

-Ty den är icke jude, som är det i utvärtes måtto, ej heller är det omskärkelse, som sker utvärtes på köttet. Nej, den är jude, som är det i invärtes måtto, och omskärkelse är hjärtats omskärkelse, en som sker i Anden, och icke i kraft av bokstaven; och han har sin berömmelse, icke från människor, utan från Gud. (Rom 2:28-29)

Om man nu vidgar det här begreppet, är det helt klart att man skulle kunna tala om fromma människor. Inte i ordets bästa och riktigaste betydelse, men from så där i största allmänhet.

Det konstateras i första kapitlet att det finns en utvecklingslinje vars progressivitet är tecknad från v 21 – 32. Vi ser att det som kan vara relativt oskyldigt, förändras till att bli något synnerligen allvarligt. Det mynnar så småningom ut till en ohygglig flod av ondska, vidrighet, förbannelse, fördömdelse, synder och mänsklig förnedring.

Det finns några uttryck i första kapitlet där det talas om rättfärdighet och orättfärdighet.

-Ty Guds vrede uppenbarar sig från himmelen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycka sanningen. (Rom 1:18)

Vi ska gå litet längre in på detaljerna som är beskrivna här i första kapitlet. För det första orättfärdighet – ogudaktighet och sedan det vi möter i slutet av kapitlet. Vi läser längre fram:

-Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fäfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade. (Rom 1:21)

Observera en sak i detta sammanhang: Orättfärdighet och ogudaktighet börjar oskyldigt. Det handlar i början om underlåtenhetssynder, dvs, man avstår från att göra något man bör göra, med det resultatet att man fångas av något man icke bör göra. På grund av att man underlåter göra något man bör göra, fångas man av något mycket farligt. Det finns ett stadium vi skulle kunna kalla det passiva stadiet, då människan är mer eller mindre neutral. Hon underlåter att göra något hon bör göra. Vad är det människan bör göra, som vi här läser om?

-Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade. (Rom 1:21)

Det första stadiet, det passiva stadiet är underlåtenhetssynder. Man underlåter nämligen att prisa och tacka Gud. När man underlåter att prisa och tacka Gud – då sker förfallet. Allt moraliskt förfall har ett religiöst ursprung. Därför ska vi lägga märke till att när bibeln talar om orättfärdighet så har det begreppet med tro och vår uppfattning om Gud att göra, och ogudaktighet har med moral att göra. Vår uppfattning om Gud kommer i ganska många ting att bestämma våra gärningar. En oriktig uppfattning om Gud manifesterar sig i ogudaktiga gärningar. Motsatsen till ogudaktighet är gudsfruktan. Motsatsen till orättfärdighet är rättfärdighet.

var om Gud – Skaparen. Ty även om man aldrig har läst bibeln, så finns ett vittnesbörd som når varje människa som är normalt utrustad:

-Vad man kan känna om Gud är nämligen uppenbart bland dem; Gud har ju uppenbarat det för dem. Ty hans osynliga väsen, hans eviga makt och gudomshärlighet hava ända ifrån världens skapelse varit synliga, i det att de kunna förstås genom hans verk. Så äro de då utan ursäkt. (Rom 1:19-20)

en idiot och är öppen för alla möjliga krafter, inflytanden, inspirationer, och har ingenting att sätta emot dem, därför att förståndet är förmörkat.

Det relativt oskyldiga stadiet övergår ganska snart i ett nytt stadium, och den passiva förnekelsen blir den aktiva förnekelsen. Då människan inte tar vara på sin kunskap om Gud, sker en märklig mental förändring hos henne. Och den mentala

Det verkar som om det ursprungliga, rena och obesmittade evangeliet är passé. Nu söker man avancerade mystiska, konstiga, ockulta ting. Vad beror det på? Jo, man har inte tagit vara på kunskapen om Gud.

Jag ska nu ta upp det bibliska syndabegreppet på ett sätt som ni nog inte varit med om förr. Vi ska försöka få bort det luddiga och sudriga omkring dessa frågor, för att se vad bibeln säger. Det är inte lätt att göra det, men nödvändigt. Ingen av oss klarar det, om vi inte kommer in under blodskällans renande inflytande.

De underlät att prisa och tacka Gud. För att kunna prisa och tacka Gud, måste man ha kunskap om honom. Vi lägger märke till vad som står i ett par verser längre fram:

-Och eftersom de icke hade aktat det något värt att taga vara på sin kunskap om Gud, gav Gud dem till pris åt ett ovärdigt sinnelag, till att bedriva otillbörliga ting. (Rom 1:28)

Vi borde läsa den versen tio gånger. Det är så oerhört väsentligt. I problematiken omkring de mänskliga samlevnadsformerna kommer vi in på förhållandet mellan man och kvinna, kvinna-kvinna, man-man. Den moderna livsstilen som nu förs fram vill man kristna. Vi läser versen en gång till:

-Och eftersom de icke hade aktat det något värt att taga vara på sin kunskap om Gud, gav Gud dem till pris åt ett ovärdigt sinnelag, till att bedriva otillbörliga ting.

Den kunskap dessa människor hade om Gud var ingen frälsande kunskap. Dessa människor kände inte Gud – Försonaren, Gud – Frälsaren. Den kunskap de hade

De här verserna ger klara besked på en punkt. Det handlar i detta textsammanhang om att människorna hade kunskap om Gud, Skaparen. Men hur utnyttjade de den kunskapen? Skriften säger att de aktade det icke något värt att ta vara på den kunskapen. Det resulterade i orättfärdighet och ogudaktighet. Ogudaktigheten och orättfärdigheten har många utvecklingsstadier mot förnekelse. Först det passiva stadiet, med underlåtenhetssynder, som så småningom följs av besättelse som i sin tur för med sig en aktiv förnekelse. I det första stadiet är förnekelsen passiv. Man underlåter att tacka Gud och man tar inte vara på kunskapen om Gud. I nästa stadium kommer besättelsen. Det innebär att människan börjar tillbe andra gudar. Vi läser:

-När de berömde sig av att vara visa, blevo de dårar och bytte bort den oförgänglige Gudens härlighet mot beläten, som voro avbilder av förgängliga människor, ja ock av fåglar och fyrfotadjur och krälände djur. (Rom 1:22-23)

Observera: den första fasen är det passiva stadiet, där ogudaktigheten manifesterar sig i underlåtenhetssynder. Då sker en märklig, mental förändring hos människan. Hennes förstånd förmörkas, man kan säga att hon blir en idiot. Det kusliga i detta sammanhang är att hon i sin idioti berömmar sig av att vara vis. Hon inbillar sig att hon är klok, upplyst, fri, tolerant och progressiv. Men i realiteten är hon

förändringen är ett tydligt tecken på att något har skett i hennes frälsningsfråga. Det kommer att bli ödesdigert för den människan.

Detta att låta bli att ta vara på sin kunskap medför att man underlåter att tacka och prisa Gud. Har vi något exempel på sådant i Jesu undervisning? Människan som hör men icke gör. Det Gud gav henne i första stadiet, som igenom att förkroppsligas skulle förmeras, blir henne till en förbannelse, och det som skulle bringa henne ljus och upplysning, kommer istället att ge mörker.

Gud vill höja vår andliga standard. Han vill något långt mer än vad vi fattar eller anar, och må Gud hjälpa oss, så vi inte låter oss förföras eller vilseledas här, utan ser Skriftens anvisningar, så vi kommer i ett rätt förhållande till Guds eget ord. Kommer in under lydnadens herravälde, så Gud kan använda oss.

Jag talade för några år sedan om andevågen som ska gå över världen i den yttersta tiden. Jag talade om tungomålstalande och uttydning, dessa yttre, fysiska manifestationer, som avfälliga och okunniga människor ska ta hand om och ställa upp som legitimation för allsköns underliga läror och livsmönster. Och nu ser vi att den är här. Det verkar som om

det ursprungliga, rena och obesmittade evangeliet är passé. Nu söker man avancerade mystiska, konstiga, ockulta ting. Vad beror det på? Jo, man har inte tagit vara på kunskapen om Gud och därför hamnar man i ett tillstånd av ett andligt vacuum som satan utnyttjar. Den främsta tillgången för satans andemakter är den massiva okunnigheten som är rådande bland trons folk.

Vi har inte tid att gå in på alla detaljer, men jag måste peka på Tessonikerbrevet, där aposteln talar om exakt samma tendenser:

-Redan är ju laglöshetens hemlighet verk-sam; allenast måste den som ännu håller tillbaka först skaffas ur vägen. Sedan skall "den Laglöse" träda fram, och honom skall då Herren Jesus döda med sin muns anda och tillintetgöra genom sin tillkommelses uppenbarelse - honom som efter Satans tillskyndelse kommer med lögnens alla kraftgärningar och tecken och under och med orättfärdighetens alla bedrägliga konster, för att bedraga dem som gå förlorade, till straff därför att de icke gävo kärleken till sanningen rum, så att de kunde bli va frälsta. Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen, för att de skola bli dömda, alla dessa som icke hava satt tro till sanningen, utan funnit behag i orättfärdigheten. (2 Tess 2:7-12)

Här möter vi utvecklingslinjen jag talat om. Det passiva stadiet har övergått till det aktiva. Ett aktivt stadium av gudsförnekelse, kamouflerat i en ymnig avgudadyrkan. Där har den fått sin beskärda lön i ett fruktansvärt andedop ifrån avgrunden.

Jesus sa en gång: Detta är ett ont och trolöst släkte som åstundar under och tecken. Men inget annat tecken ska ges dem än profeten Jonas tecken. Allt detta mångsyssleri med under och tecken, andliga fenomen, ockulta ting, helbrägdagörelser, allt detta är verkligen inte bara gott. Tvärtom. Det har något ont och farligt med sig. För vi glider bort ifrån centrum, som är Jesus Kristus. Jesus Kristus handlar om syndaförlåtelse, död, uppståndelse, efterföljelse, liv och gärning, vittnesbörd och gudsfuktan. Ingenting kan skalas bort av detta.

IRomarbrevet sägs att den människa som tagit emot någon gudskunskap är upplyst. Det är först då hon underlåter att förvalta den kunskapen i tillbedjan, hon förfaller och sjunker ned på ett primitivt plan. Hon rasar från

gudslighet ned på det animaliska driftsplanet och blir allt mer djurisk. Men det stannar inte vid att hon blir djurisk, hon blir demonisk. Hon hänger sig åt sitt driftsliv och lever ut och menar sig vara progressiv, tolerant osv. Så småningom blir hon demonisk. Denna demoni är i detta stadium fruktansvärd, därför att den är komplicerad genom sina otroliga kombinationer. Vi läser i Uppenbarelse-boken om kvinnors hår och lejons tänder. (Upp 9:8). En oerhörd kombination av sentimentalitet och våld. Människan blir sentimental. Kvinnans hår – lustbetonad. Men så blir hon sadistisk och våldsam. Brutal. Själva slutprodukten av detta utvecklingsstadium har vi i människan som har många ansikten och många kronor. Dvs, hon blir kluven, icke bara i två personligheter, men i många. Hon kan vara religiös när det krävs av henne, och hon kan vara materialistisk då det krävs av henne, och kultiverad då det krävs av henne. Men allt handlar om det yttre ansiktet, men i hennes inre bor det en vilddjursnatur. Alltsammans detta gör hon av en enda orsak: att hon ska få framgång, makt, lust och komfort, med alla dessa mer eller mindre djuriska drifter tillgodosedda. O, vilket allvar.

Gud är inte nöjd med att putsa på vårt skal, han vill frälsa oss rakt igenom. Han

Det nya livet ska inte operera i de gamla livsmönstren och livsbetingelserna. Han vill föra oss till en ny livsstil.

vill frälsa oss fullständigt och befria oss. Han vill inte att vi ska ha religiös polityr och fernissa på den gamla naturen, han vill föda oss på nytt. Det nya livet ska inte operera i de gamla livsmönstren och livsbetingelserna. Han vill föra oss till en ny livsstil.

Oerhörda ting snärjer människorna i vår tid och de får liten kunskap om vad som är rätt. Man vågar inte tala rent ut.

Därför lovar man istället sällsamma, andliga upplevelser. Det är inte det människorna i första hand behöver vara med om, utan radikal sinnesändring, det är detta som måste till. Och utan detta blir det ingen frälsning.

Detta gäller generellt, även den ogudaktiga människan. Det är alltså inte ett budskap till troende bara, det gäller alla. Den som icke tar vara på sin kunskap om Gud kommer så småningom att förfalla, sjunka ner på djurets nivå och så småningom bli allt mera demonisk i sina intensiva utlevelser och sitt intensiva sökande efter utomvärldsliga och övernaturliga ting. Då mänskliga resurser är nedbrända och förbrukade, kan vi inte längre finna någon tillfredsställelse i dessa utlevelser. Då måste vi söka dem på andra områden.

För några år sedan sa jag: Då porr-vågen gått över landet, då kommer den ockulta vågen. Med porr-vågen menar jag inte bara det som bjuds ut i sex-butikerna, utan den religiösa porr som serveras från predikstolarna i dessa dagar, som inte är något annat än avancerad själslig kontakt och gemenskap. Och den är farlig, för just på det området opererar den onda andevärlden. Den onda andevärlden trivs mycket bättre i en själisk gudstjänst än i porrbutikerna. De vill ha förfining och kultur. Åh, vad de jublar när de lyckats få någon andlig ledare att auktorisera och förfinas synden; göra den nästan attraktiv och tilltalande.

Det gäller exempelvis alkoholismen och homosexualiteten. Man vill försöka att kristna ett sådant liv, eller auktorisera det genom ett fullständigt snedvridet, perverst, kärleksbegrepp. Men synd blir aldrig något annat än synd, än om vi ändrar begreppen. Gud kommer aldrig att tolerera någon synd. Himlen ska inte fyllas av förslavade människor som fortfarande under det att de tjänade Gud levde kvar i sitt syndaliv. Frigjorda människor, som vann seger redan på jorden ska befolka himlen. Vi lever i en tid då det som kanske borde bekämpas odlas, och det som borde odlas, bekämpas. Det som är naturligt förklaras onormalt och det som är onormalt, legaliseras. Det sker med hjälp av präster, teologer, sociologer, psykologer, socionomer och psykiatriker. De hjälps åt att flytta grän-

serna, men de skapar en förödande miljö för de stackars människor som sedan blir offer för makternas ohyggliga spel.

Ju större kunskapsmått vi fått, dess större ansvar kommer att avkrävas av oss. Må Gud hjälpa oss så att vi inte blir de inomvärldsliga krafternas offer. Så vi förblindas och förmörkas i vårt förstånd och byter bort den oförgångliga Gudens härlighet och får en hel skara avgudar istället, som är redo att stimulera oss, hjälpa oss att göra livet sammetsmjukt och behagligt, men samtidigt uppmuntrar oss att beträda och gå vidare på avfallens väg.

Det vi för några år sedan såg som en omöjlig utveckling, står nu som ett faktum. Det säger oss att utvecklingen går snabbt. Vi har nått den sista fasen. Scenförändringarna och frontförändringarna går snabbt. Förändringar sker på timmar, på bara några dygn är det en helt ny situation. Människor i olika roller sopas undan, och det kommer fram nya människor som representerar nya idéer, nya krafter, nya makter. De träder fram och tar massmedia i sin tjänst. De gjuter av denna demoniska ande över hela vår civilisation. De kristna saknar kunskap och blir offer för det, därför att de hör namnet Jesus nämnas och begreppet kärlek uttalas tio gånger och på ett så kultiverat, fint och utsökt vackert sätt, så att människor faller för framtoningen och den image man gett budskapet. Det handlar ju om Jesus och kristna värden! Det handlar ju om kärlek! Men Jesus trivs inte i det sällskapet, han har lämnat det för länge sedan. De försöker bibehålla skenet att de tjänar honom, men de är avfallingar, och har gått långt på avfallighetens väg. Om de över huvud taget någon gång ägt någon gemenskap med Jesus Kristus.

Det är kusligt att se att människor idag inte ser var rågångarna går emellan spiritualism och levande kristendom. Mellan moralism och levande tro, andens frukt och gärningslära. Det är kusligt konstatera att en andlig ledare inte vet var rågångarna går mellan intellektualism och sann kunskap i Ordet. Ohyggligt. Därför har vi ett oerhört ansvar. Vi har läst något i Romarbrevet. Och budskapet kommer igen: -Därför prigsav Gud dem. Prigsav – prigsav – prigsav! Dvs, Gud låter utvecklingen gå vidare till det slutliga stadiet. Det är Guds dom. Guds vrede. Guds långmodighet och skonsamhet vill

driva till bättring, men många förstår det inte. De framhärdar i sitt sinnelag. Vad innebär det att vara prigsiven? Det står klart och tydligt i Jesu bergspredikan:

-Därför, var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem, han må liknas vid en förståndig man som byggde sitt hus på hälleberget. Och slagregn föll, och vattenströmmarna kommo, och vindarna blåste och kastade sig mot det huset; och likväl föll det icke omkull, eftersom det var grundat på hälleberget. Men var och en som hör dessa mina ord och icke gör efter dem, han må liknas vid en oförståndig man som byggde sitt hus på sanden. Och slagregn föll, och vattenströmmarna kommo, och vindarna blåste och slog mot det huset; och det föll omkull, och dess fall var stort. (Matt 7:25-27)

Icke ta vara på sin kunskap om Gud – underlåtenhetssynder. Och vad är det vi läser om de tio jungfrurna? De tog inte olja med sig i sina kärl. Underlåtenhetssynder på olika stadier, olika nivåer, i olika sammanhang. Det var underlåtenhetssynder bland de som byggde, bland jungfrurna. Det var underlåtenhetssynder i den stora hopen av människor. Men det var olika ansvar. De

De har hört budskapet: Gå ut till honom utanför lägret! De har hört det en gång och låtit bli att göra det.

hade fått olika mått av kunskap. Därför att de inte tog vara på det mått av kunskap de fått, kunde det inte förmeras, utan allt blev istället deformerat. Det som var ljus blev mörker.

-Om du icke omvänder dig, så ska jag komma över dig och ta ljusstaken från sin plats.

Om du icke omvänder dig... Underlåtenhetssynd. Ljusstaken blev flyttad. Vad är kvar när ljusstaken är flyttad? Mörker. Moraliskt mörker, andligt mörker, religiöst mörker. Ekonomiskt mörker. Mörker, mörker, mörker.

Slagregn föll och vattenströmmarna kom. Vi har sjungit det där i söndagsskolan, och har våra små söndagsskolsymboler kvar, men Jesus kommer med ett fruktansvärt budskap. Han talar om sanden, slagregnet och stormarna. Vad är sanden? Lyssna noga. Har du läst om vilddjuren som beskrivs i Uppenbarelseboken? Det var ett vilddjur som steg upp ur havet. Men så var det ett annat vilddjur som hade en plats på sanden vid havet. Det handlar om folkhavet – den lätttröliga, lättuppgjagade, lätt styrda massan som böljar fram allt eftersom vinden blåser i olika riktningar. Folkmassan som föder fram ett vilddjur. Men det är inte bara den stora massan som ska föda fram vilddjur. Det står om vilddjuret som hade sin plats på sanden. Det talar om civilisationen, kulturen och systemen, det välordnade och väl tillrättalagda. Sanden är det fasta området, i jämförelse med vattnet.

Vi kan läsa om människorna som gärna vill vara med och bygga. De vill bygga med kristna värderingar, med kristet material. Men de bygger på sanden. Man får upplevelsegemenskap på olika områden. Genom fysiska, själsliga eller kulturella kontakter. Man vill ha med evangeliet i alltsammans detta. Det handlar om dem som hör ordet men inte gör efter det. De har hört budskapet: Gå ut till honom utanför lägret! De har hört det en gång och låtit bli att göra det. De har hört det två gånger och låtit bli att göra det. De är ärliga på det sättet att de vill vara med och bygga upp något. Men de glömmer att de bygger på sanden. De har hört budskapet, men inte handlat. I Skriften heter det: Den rättfärdige vände sig bort ifrån orättfärdighet. Inte sant? Man har hört budskapet, och också gett det rätt. Man har bejakat det i sin känsla, men det har inte fått sin manifestation i viljan, därför har det inte blivit gärning. Så bygger man på sanden, och rätt vad det är så kommer stormarna. Det är andevågor som kommer. Det kommer störtregn. Olika typer av andemakter och uppenbarelser. Och huset störtar, därför att det har ingen grund.

Men det finns en grund. Inte min erfarenhet, min känsla, traditionen eller kyrkan. Det är inte heller församlingen som är grunden. Det är Guds Ord som är grunden, hälleberget, det enda säkra, och det ska vi bygga på. Inte på vad denna världens auktoriteter har sagt. Gud har suspenderat auktoriteterna. De har rönt samma öde som kung Saul, som

förlorade smörjelsen. I det ögonblicket smörjelsen gått förlorad är de avsatta i Herrens ögon. Men de bygger vidare, som om ingenting har hänt, och de blir prisgivna. Gud låter dem bygga. Gud låter dem hålla på. Det är detta som är det kusliga. När vi har yttre framgång inbillar vi oss att det är bekräftelse på att allt är klart. Vi bygger och bygger. Vi läser och bygger. Men det är fel på grunden, för det skedde ingen efterföljelse. Man hörde, men gjorde inte. Man har kunskapen, men har förlorat sanningen. Därmed har ljus blivit mörker.

Vem kunde tro annat än alla tio jungfrurna skulle komma fram? De var jungfrur, de tog lamporna med sig och gick tillsammans med alla andra. Vem kunde tro annat än att alla skulle komma fram? Hur många har tänkt sig hem till himlen, till Jesus? Vi vill väl hem allesammans? Då är villkoret att vi både vill lyssna och göra.

Denna förändring märks på det mentala planet, människans sinnelag. Men det märks också så småningom i hennes livsmönster, hennes livsstil. Vi kan peka på många ting. Jag ska nämna ett, som jag finner angeläget. I sin upprinnelse är allt så oskyldigt. Vi läser i Rom 1 igen:

-De hade ju bytt bort Guds sanning mot lögn. (Vi kan exempelvis säga: de hade bytt bort Guds sanning mot filosofi.)

...Guds sanning mot lögn och tagit sig för att dyrka och tjäna det skapade framför Skaparen, honom som är högtlovad i evighet, amen. (Rom 1:25)

I det första, passiva stadiet, så förvänder man tingen. Vi ska tillbedja och tjäna Jesus, och honom allena. Men i första stadiet märker man knappast sitt avfall. Det är Efesus-stadiets stora problem. Det har inte skett något synligt, fallet har skett i det fördolda. Det måste förnimmas i anden. Det är den lilla avvikelser: man har börjat dyrka det skapade framför Skaparen. Ingen av oss skulle vilja gå ut och tillbedja materiella ting. Vi vill inte hänge oss åt sådan dyrkan. Vi vill inte offra våra liv för några idoler, vare sig idrott, kultur eller politik. Men kanske vi börjar dyrka verksamheten. Vi blir så småningom verksamhetsfrälsta. Då har det skett ett fall i det osynliga. Vi är verksamhetsfrälsta, och börjar dyrka det skapade framför Skaparen. Så följer det slag i slag, tills det når detta fruktansvärda stadium: Du har namnet om

dig att du lever, men du är död. Då kan ingenting göras mera. Då är situationen slutlig och avgjord.

Den första femårsperioden märks det inte så mycket. Det blir tydligare nästa femårsperiod. Så småningom är det inte bara fråga om en annan rörelseriktning, det är fråga om en helt motsatt rörelse-

I det läget är det bara en sak att göra: gå tillbaka till utgångspunkten där man förlorade honom. Han är där han var i förstone. I sin Faders hus. Han uppenbarar sig fortfarande för dem som söker honom i uppriktighet.

riktning. Man drar iväg, inte mot Jerusalem, men mot Babylon, och menar att Jesus är med i resesällskapet, så det ska nog gå bra. Man söker bland släkt och vänner, bland trossyskon och fränder. Man har vittnesbördet om att någon har mött honom, man längtar efter Människosonens dagar och hoppas att de ska komma någon gång. Men de kommer icke. I det läget är det bara en sak att göra: gå tillbaka till utgångspunkten där man förlorade honom. Han är där han var i förstone. I sin Faders hus. Han uppenbarar sig fortfarande för dem som söker honom i uppriktighet.

Den här utvecklingen har olika etapper. När tillbedjan är förfalskad och förljugenheten total, så ser vi nästa utvecklingsstadium:

-Fördenskull gav Gud dem till pris åt skamliga lustar: deras kvinnor utbytte det naturliga umgänget mot ett onaturligt; sammalunda övergävo ock männen det naturliga umgänget med kvinnan och upptändes i lusta till varandra och bedrevo styggelse, man med man. Så fingo de på sig själva uppbära sin villas tillbörliga lön. Och eftersom de icke hade aktat det något värt att taga vara på sin kunskap om Gud, gav Gud dem till pris åt ett ovärdigt sinnelag, till att bedriva otillbörliga ting. Så hava de blivit uppfyllda av allt slags orättfärdighet... (Rom 1:26-28)

Lägg märke till att orättfärdigheten har

många utspel och uppenbarelseformer!

-...ondska, girighet, elakhet; de äro fulla av avund, mordlust, trätlystnad, svek, vrängsinthet; de äro örontasslare, förtalare, styggelser för Gud, våldsverkare, övermodiga, stortaliga, illfundiga, olydiga mot sina föräldrar, oförståndiga, trolösa, utan kärlek till sina egna, utan barmhärtighet mot andra.

Och fastän de väl veta vad Gud har stad-

gat såsom rätt, att nämligen de som handla så förtjäna döden, är det dem icke nog att själva så göra, de giva ock sitt bifall åt andra som handla likaså. (Rom 1:28-32)

Alla dessa människor, andligen neutraliserade, passiviserade, demoraliserade; andligen, religiöst, moraliskt, de ska utgöra det väldiga, oerhörda

fältet för den våldsamma andeutgjutelse som ska gå över hela jorden då ormen sprutar ur sitt gap vatten efter kvinnan. Solkvinnan. Men öken blev kvinnans tillflyktsort. Halleluja, tack att det finns en tillflyktsort där vi kan vara undgängömda, avskilda, isolerade, så vi icke behöver sugas upp eller slukas av någon andeutgjutelse från mörkret! Andeutgjutelsen från ormens gap var avsedd för kvinnan, men jorden slukade den. Där har vi bilden för civilisationen. Det är så torrt i världen, i civilisationen, i systemen. Det är sådan andetorka, man längtar efter något annat. Det är så fruktansvärt torrt i gudstjänstliv, i kulturliv och politiskt liv. Det är så torrt över alla områden, fastän det är så välordnat, i systemsatt. Nu kommer andevågen, och jorden suger upp alla de som sa nej till Jesus, till korset, till blodet, till rening och befrielse. De som hörde, men inte omvände sig. De ska bejaka denna andeutgjutelse, falla i trans, i extas och hänryckning för de tecken och under de får se. De ska ge Antikrist sin tillbedjan. Men i den skaran ska väl inte du och jag vara med? Då ska vi vara hemma hos Jesus! Slutbärgade, evigt frälsta, utom all fara och bortom alla angrepp och strider. Hos Jesus i härlighet! Det höll i stormen, det höll i slagregnet, därför att

forts sid 29

Den svenska framgångs- sagan fortsätter!

Text: Emanuel Johansson

HBT-rörelsen avancerade i dagarna ytterligare på sin curlingbana genom det svenska samhället. Ivriga aktörer med isborstarna i högsta hugg har de senaste decennierna sopat banan. Den lagstiftande församlingen, media- och kulturvärlden har gjort sina insatser. Svenska Kyrkan har länge varit med och har nu med allt man förmått låtit borsten gå.

Nyheten om den nya vigselordningen för samkönade äktenskap hade knappt hunnit ut förrän ytterligare steg skulle tas. Nu gällde det biskopsvigningen i Uppsala. För första gången fick världen se en kvinna som lever i öppet partnerskap vigas till biskop. **Eva Brunne** innehar numera titeln som biskop för Stockholms stift.

Som betraktare till detta skådespel väcks flera frågor. Hur mycket kan en kyrka förkasta grundläggande begrepp i kristendomen och ändå kalla sig för kristen? Den organisation (läs Svenska Kyrkan) som i anpassat format serverar samhället med religion och kultur är tydligen ute efter att testa gränserna. Nästa fråga lyder: Hur mycket kan man förtrampa, förvrida och smäda bibelordet och samtidigt mena sig ha något med Bibeln att göra? Att ordböcker, uppslagsverk och utbildningsmaterial går till pappersåtervinningen då den lagstiftande församlingen ändrat på begreppet äktenskap är en sorglig men väntad konsekvens. Att kyrkan tänder några bokbål och låter flammorna ta hand om Bibeln verkar dröja. I stället för att skriva ett eget nytt trosfundament verkar det som kyrkan litar till folkets blindhet i sitt "kejsarens nya kläder"-spel. För en enkel bibelläsare är det ju solklart att äktenskapet handlar om man och kvinna. Börjar vi läsa vad Bibeln säger om en biskop blir förvirringen

total. Det heter att en biskop skall vara en enda kvinnas man. För Eva Brunnes del handlar det istället om en kvinnas kvinna och bibelns klara besked är att en sådan relation är en styggelse för Gud, alltså långt ifrån ett ämne passande för biskopstjänsten.

Som kristen och fortfarande läskunnig, borde det vara naturligt att söka svaren i just Bibeln. I Bibeln läser jag om laglöshetens människa som förhåver sig över allt som kallas gud eller heligt, som sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud. Där står också om en sköka som hänger sig i onaturliga förbindelser och berusar sig och värld-

Hur mycket kan en kyrka förkasta grundläggande begrepp i kristendomen och ändå kalla sig för kristen?

dens maktavare. Hon beskrivs också som det stora Babylon som efter att ha vunnit ära, lyx och överflöd skall totalt falla samman. I Bibeln möter vi också Jesus som talar om de som skall komma i hans namn och leda många vilse, om förödelsens styggelse som skall stå på helig plats, om Noas tid och om Lots tid. Bibelsammanhangen är förknippade med beskrivningen av den yttersta tiden som enligt det profetiska ordet förebådar en evakuering av Jesu församling och världens totala sammanbrott och dom.

Det är inte svårt att dra paralleller med händelserna i vår tid. Att den Svenska kyrkan förhåver sig över det tidigare självklara och heliga begreppet äktenskap är ett exempel. Att kyrkor av alla de slag redan för mycket lång tid sedan övergett de naturliga gränserna i det, av Jesus förklarat, rike som inte är av den här världen, och i stället givit sig in i det inomvärldsliga politiska spelet hjälper oss att identifiera skökan och hennes döttrar. HBT-rörelsens plats i den Svenska Kyrkan är i detta sammanhang bara en bland många onaturliga förbindelser.

I ljuset av det profetiska ordet förstår vi att den svenska framgångssagan kommer att få ett slut och att det slutet förmodligen är mycket nära.

För den som fortfarande har någon kontakt med Bibeln och vågar läsa som det står, blir det än allvarligare när vi läser vad Jesus talar om i slutet av sitt tal om den yttersta tiden.

-Om det finns en trogen och förståndig tjänare, som av sin herre blivit satt över de andra tjänarna för att ge dem mat i rätt tid, salig är den tjänaren, om hans herre finner honom göra så, när han kommer. Amen säger jag er: han skall sätta honom över allt vad han äger.

-Men om tjänaren är ond och säger i sitt hjärta: Min herre dröjer, och han börjar

slå de andra tjänarna och äter och dricker med dem som äro druckna, då skall hans herre komma en dag när tjänaren inte väntar honom och i en stund han inte känner till och hugga honom i stycken och låta honom få sin plats bland hycklare. Där skall man gråta och skära tänder. (Matt 24:45-51).

Vi måste förstå att efter det mått av kunskap vi har i Bibelns sanning så har vi ett ansvar att förmedla densamma, ge mat i rätt tid. Och att gemenskap med den druckna skökan innebär en misshandel av dem som behöver Guds eget Ord och ett medansvar för de skändligheter som skökan utövar. Med Jesu tal i åtanke förstår vi vilka dryckesslag dagens alltför vanligt förekommande ekumeniska jippon i verkligheten är. Låt oss ta Bibelns uppmaning på allvar innan det blir försent:

För första gången fick världen se en kvinna som lever i öppet partnerskap vigas till biskop.

-Gå ut ifrån henne, mitt folk, så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor. (Upp 18:4)

Våga stå för Guds Ord idag! Bibeldet uppenbarar inte bara falskheten, hopplösheten, och den förestående domen över det som idag ser ut som en framgångssaga, den ger oss också en framtid och ett hopp! En framtid i gemenskap med Jesus och ett hopp om en ny himmel och en ny jord där rättfärdighet bor. Låt dig inte skrämmas till tystnad! Där människor idag blir än mer plågade av ett samhälle som hetsar dem till synd, en kyrka som välsignar synden och en biskop som lurar dem kan ett sanningens ord från Guds eget Ord befria och förvandla.

Maranatahälsningar! ■

Reflektioner omkring en ödesdiger biskopsvigning

Vi ville se hur allt förlöpte. Kanske det kom några som ville protestera, och vi ville se för att kunna skriva eller tala om vad som skedde. Men det kom inga andra än vi som kom som protestanter. Efter en och en halv timme kom en väldig massa människor ut. Vi kunde dela ut en hel del traktater, och förklara att det handlade om en protest. Naturligtvis fanns skiftande reaktioner och uppfattningar. Man sa att det var så fint. En föreställning med många liturgier. Det var vackert, tyckte man. Skönheten fanns. Men – var fanns sanningen?

Appell av Hans Lindelöw

Jag har följt frågan om HBT-rättigheter och kristenheten under ganska många år. Under rätt lång tid har man fört det här resonemanget att när evangelium började predikas, skedde många, väldiga förändringar. Och man tar som exempel den första kristna församlingens erfarenhet. När Jesus hade lämnat dem och han hade sänt Anden, då öppnades vägen till nationerna. Tidigare var det otänkbart att judar skulle besöka hedningarna, gå till dem, sitta med dem, äta och samtala. Nu hörde detta från början till evangeliets grunder. Det var naturligtvis en väldig förändring. Det blev också många andra förändringar. Jesu Kristi församling är väldigt glad och tacksam för sådana här förändringar.

Det finns ytterligare kategorier och under tidernas lopp har attityder ändrats till grupper av människor. Då var det frågan om att över huvud taget gå till hedningar, till människor som inte var judar, då evangelium sprängde sig loss ur det första nationella sammanhanget. Under historiens lopp har det kommit sådana saker som slavars frigörelse, kvinnors frigörelse, arbetarrörelsen, osv. Nu har den homosexuella rörelsen kommit. I linje med vad som skedde när evangelium först predikades, inte bara för ett folk, men för alla folk, kommer alltså också de homosexuella med här. Detta argument har jag hört många gånger, och med allt större övertygelse presenteras av präster, teologer och förkunnare. Så

talar man om parametrar, som betyder förtecken. Något som inleds, det kommer något nytt, en förändring sker. Men då har man fortfarande det som skedde i begynnelsen i tankarna. Det må vara bra och viktigt. Men vi får inte glömma att det profetiska ordet talar om vad som kommer att ske i slutet. Och det är profetens uppgift att tala om vad saker och ting till syvende och sist representerar. Faktum är att väldigt mycket som ser bra ut för tillfället, kommer till sist att se förfärligt illa ut.

Det är vad det profetiska ordet talar om. Därför är det väldigt viktigt att inte lyssna till fel röster, att inte vara disponibel för vilken undervisning som helst,

att inte vara öppen för vilka inspirationer som helst. Därför att det finns saker och ting, säger det profetiska ordet, som kommer att utvecklas väldigt negativt.

Här har vi Jesu tal på Oljeberget och apostlarnas undervisning. Saker och ting kommer att presenteras och spelas ut. Faktum är att det profetiska ordet varnar för en liknande händelseutveckling i ändens tid som skedde i Noas tid. Noas tid föregick en stor katastrof. Det talas också om Lots tid, som föregick en stor katastrof. Jesus säger: "såsom det skedde på Noas tid, så ska det ske i Människosönens dagar", dvs när hans tillkommelse nalkas. Såsom det skedde i Lots tid, så ska det ske. Dvs, det kommer också att vara en tid som föregår en stor katastrof, och då är det väldigt viktigt att inte lyssna till fel röster. Det finns nämligen många som vill säga något helt annat än att det kommer en stor katastrof. Och många gör det.

Aposteln Paulus gör en jämförelse med Mose erfarenheter i Egypten. Han säger: såsom Jannes och Jambres stod emot Mose, så kommer sanningen att möta motstånd i den yttersta tiden. Sanningen kommer att möta ett väldigt motstånd, som kan liknas vid det motstånd som mötte Moses när han kom till Farao för att förkunna för honom vad Gud hade sagt. Då mötte han Egyptens trollkarlar.

Det talas i Bibeln om ett motstånd som har med trolldom att göra. En trolldomsmakt ska göra sig gällande i den yttersta tiden. Den ska gå in och förtrolla, eller som det heter med Jesu egna ord: "för att om möjligt förvillja jämväl de utvalda". Det finns alltså sådana krafter verksamma med avsikt att om möjligt förvillja jämväl de utvalda.

Därför kan vi tala om en annan slags parametrar som vi måste vara medvetna om, inte bara positiva parametrar, som hör evangelium till. Visst finns det förändring i positiv riktning. Men det finns negativa parametrar, som varslar om en negativ utveckling. Vi kan tala om Noa-parametrar, vi kan tala om Lot-parametrar. Vi kan tala om Jannes- och Jambres-parametrar – är vi vaksamma där, har vi sett dem? Då kan vi inte ignorera Uppenbarelsebokens budskap till församlingarna.

När den helige Ande talar till de sju församlingarna, varnar han för vissa saker, andra saker uppmuntrar han. Men vi ser att när människorna inte är redo

Protestanterna var få. Hans Lindelöw utanför Domkyrkan i Uppsala.

att lyssna till det som det varnas för i de sju sändebreven, så kommer den senare händelseutvecklingen. Det finns saker och ting som har börjat i församlingarna, och om församlingarna släpper sig till för det och släpper igenom det utvecklas det på ett förödande sätt och drabbar hela världen. Därför är församlingens ansvar så stort. Därför är det också så allvarligt med vad det innebär att vara en kristen församling.

Jesu sa till en av lärjungarna att -på denna klippa ska jag bygga min församling. Dödsrikets portar skall icke bli va henne övermäktiga.

Det handlar om att församlingen är inkastad i en väldig strid med dödens krafter. Vi vet att ingen kommer undan dödens krafter. Hela världen brottas med dessa krafter på olika sätt. Men den kristna församlingen har i Jesu efterföljelse och tro ett initiativ. Den ligger före. Så här skulle vi egentligen fatta församlingens ställning. Det har också med församlingens profetiska uppdrag att göra. Före alla andra möter vi det som kommer att drabba alla andra. Där har vi också vårt ansvar som vittnen. Saker som den kristna församlingen gått igenom i tider som ligger bakom, är erfarenheter som är mycket allvarliga och viktiga att ta vara på. Inte glömma. Det är ju så här, som det står i första Petrus brev:

-Ty tiden är inne att domen skall begynna, och det på Guds hus; men om begynnelsen sker med oss, vad bliver då änden för dem som icke hörsamma Guds evangelium? Och om den rättfärdige med knapp nöd bliver frälst, "huru skall det då gå den ogudaktige och syndaren?" Alltså, de som efter Guds vilja få lida, de må anbefalla sina själar åt sin trofaste Skapare, allt under det att de göra vad gott är.

(1 Petr 4:17-19) ■

-Det är inte kon kyrkan går

Appell av

Är det egentligen så konstigt att kyrkan går den här vägen? Den är inomvärldslig och ett med denna tidsålder och dess gud, som hela världen springer efter. Jesus sa: mitt rike är icke av denna världen. Därmed lyfte Jesus perspektivet för varje individ till ett högre mål. Människan jagar inomvärldsliga lösningar för sina problem. Det är inte konstigt att den etablerade kyrkan tar den här inriktningen. Det gjorde även Israels barn. En hel stam förlorades. Det var Benjamins stam, och det bara tre generationer efter intåget i det utlovade landet Kaanan var ett faktum.

Mose hade gått bort redan i öknen. Josua hade också gått bort. Sedan började världsmakterna runt om göra sitt inflytande gällande. Till exempel rusade

Läs

-Den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom är det bättre att en kvarnsten läggs om hans hals och han kastas i havet.

(Mark 9:42)

-För var och en som hör profetians ord i denna bok betygar jag: Om någon lägger något till dessa ord skall Gud på honom lägga de plågor som det är skrivet om i denna bok. Och om någon tar bort något från de ord som står i denna profetias bok, skall Gud ta ifrån honom hans del i livets

stigt att Svenska den här vägen...

Robin Widén

Benjamins stam i fördärvet. Det blev väldiga uppgörelser när Israel avföll från Gud.

Det är så underbart att det finns frälsning. Ett blod som renar från all synd och orättfärdighet. Synd är att missa målet. Det är mänsklighetens stora dilemma, denna makt som förblindar och förhäxar människan på alla vis.

"Mitt rike är inte av den här världen", sa Jesus. Hans rike är helt utomvärldsligt. Det finns ett löfte om en ny framtid. Först och främst en ny människa. En ny skapelse i mötet med Jesus. En ny framtid, ett nytt medborgarskap i mötet med Jesus. Ett nytt mål i mötet med Jesus. En ny himmel och en ny jord där rättfärdighet bor – halleluja! Det förbjudar vi.

Vi kan peka på olika symptom och

effekter av synden. Det ena leder till det andra. Men synd såsom sådan, denna makt, har Jesus gjort upp med en gång för alla.

Adam blev skapad i likhet med Gud. Så fick Adam sova en stund, och kvinnan skapades för ett högre syfte. Gud lade ned detta högre syfte i skapelsen: Kristus och församlingen. Äktenskapet är inte först och främst inomvärldsligt. Gud har förordnat det så att när en man och en kvinna finner varandra så är det inför

ett vittne, inför den levande Guden. Men människan skapar institutioner. Vi institutionaliserar för att ordna det ekonomiska, lagar och förordningar. Det kan inte bli annat i världen. Man kan inte heller förvänta sig andra åtgärder av ett kyrkligt samfund som lever med inomvärldsliga mål och inomvärldsliga lösningar. Men "mitt rike är icke av denna världen", sa Jesus. Det spränger och det lyfter. Man blir så tacksam till Gud att han har visat väg ut ur allt detta. Och han har pekat på något annat: man kan få vara ett ljus och ett salt. Lyfta Ordet, dess fana. Ordet är frälsande, och sanningen måste uppenbaras i människan. Hon kan inte dölja något inför evangeliets ljus. Om det får komma till, är det frälsande, läkande, helande; förvandlande och förändrande.

*Det var ett kors, det var ett lamm,
Det var ett blod, det var en man,
Som tog mitt straff och löste
syndens alla band.*

*Det var ju Jesus som mig fann, ty
ingen frälsa kan som han.*

*Han över synd och satan evig
seger vann.*

Ära vare Gud! Amen ■

Barbro Schröder kommenterar sitt besök i
Storkyrkan vid biskopsinstallationen:

Bibeln som det står!

träd och i den heliga staden, som det står skrivet om i denna bok.

(Upp 22:18-19)

Guds Ord, Guds barn, Guds församling utgår från Bibeln.

Men hör och häpna, i denna tid vilseleds tusentals svenskar som tillhör Svenska Kyrkan. En gång tillhörde även jag denna skara som fruktade Gud, kyrkan och prästen. Hur kan man bara uttala sig så, undrar du kanske. Det är absolut inte stöddigt, utan en erfarenhet. Jag tog emot Jesus, blev född på nytt. Guds Ande kom in i mitt liv, jag fick kontakt med Gud. Ordet blev levande och talade till mitt hjärta. Men det var en kamp att

lämna denna kyrka. Alla osynliga makter satte in för att stoppa mig, men det nya livet vann!

Så besökte jag Storkyrkan i Stockholm där det var högmässa med mottagning av biskop Eva Brunne. Högmässan var omgärdad av pompa och ståt, processioner inledde vad de kallade "festmässa" och "högtidsmässa". Hälsningar från olika församlingar bars fram och alla talade om kärlek. Dock inte kärleken till Jesus, utan endast till människor. Kanske inte fel, men det kändes litet konstigt. En kvinnlig biskop som lever i ett öppet lesbiskt förhållande, helt emot Guds Ord.

Dagens text, hämtad ur Matteus 25

om de tio jungfrurna, blev ett försvarstal för dem som inte var redo. Vi fick höra att man ska inte skrämman folk med talet om att "Jesus kommer". Själv kände sig biskopen mycket trygg inför denna händelse. Hela hennes predikan var ett försvarstal. Inte ett ord om Jesus och frälsning eller pånyttfödelse, som helt klart är en röd tråd genom hela Bibeln. Därför menar jag, som det står i Uppenbarelsebokens sista kapitel, att Svenska Kyrkan har helt gått över på den breda vägen som leder bort från det eviga livet.

Du som funderar över något av detta, läs Bibeln som det står, och bed till Jesus, så kommer den helige Ande att visa vägen. Det finns bara en väg till Gud.

Om Jesus kan frälsa narkomaner och alkoholister, så har han också makt att frälsa från den religiösa kyrkan, men det är ett hårt folk där. Jag var själv sådan innan Jesus smälte mitt hjärta. ■

Församlingens syskon i Palavé önskar Midnattsropets läsare en väl- signelserik julhelg!

En glad skara från församlingens syskon i Palavé framför det nybyggda skolhuset. Det är med stor tacksägelse, först och främst till Gud, men också till alla vänner som på olika sätt deltar genom förbön och offer, som vi ser hur Comunidad Maranata's missionscenter i Palavé tar form. Satsningen som görs har också varit till stor välsignelse för många fattiga familjer som genom byggnationen fått arbete och därmed inkomster inför den stundande julhelgen.

Bröderna Nicholas och Sebastian har den digra uppgiften att måla skolhuset.

Nya skolhuset i Palavé

Text: Zebastian Vidén

För lite drygt två månader sedan togs de första spadtagen till ett av de två hus som är planerade i Palavé. Arbetet med huset som är planerat för skolarbetet håller i skrivande stund på att avslutas. Dörrar och fönster är på plats, målningen är i full gång, och vad som sedan återstår är dragningen av elektricitet och vad som hör till det.

Det har varit två händelserika månader som började med den absolut tyngsta de-

len; grävandet av en stabil grund. Tungt men absolut nödvändigt. Sedan så har väggarna byggts upp.

Sten för sten och bit för bit har vi fått se hur huset tagit form, och med början nästa termin räknar vi med att kunna nyttja det nya skolhuset.

I januari räknar vi även med att komma igång med byggandet av det andra huset. Huset som är tänkt att användas till

Ge mig ditt hjärta

Prédelus Michelot är en av våra haitiska bröder som är med i byggnadsarbetet i Palavé. Michelot är en ivrig evangelist som ägnar mycket av sin lediga tid till att studera andlig litteratur, något som kommer hela församlingen till godo då han undervisar ur Guds ord. Dessutom behärskar han både haitisk kreol och det spanska språket bra vilket gör honom till en utmärkt tolk under mötena. För de haitiska vännerna blir det en stor hjälp att få ut så mycket som möjligt av förkunnsen.

I hälsningen nedan riktar sig Michelot till Midnattsropets läsare med frågan: Vill du vandra på Herrens väg?

Text: Prédelus Michelot

Giv mig, min son, ditt hjärta, och låt mina vägar behaga dina ögon. (Ords 23:26)

När en haitisk man förälskar sig i en kvinna så ber han om att få hennes hjärta. Han säger: "Ge mig ditt hjärta." Varför? Jo, det är för att då hon överlåter sig själv och sitt hjärta till honom kan han föra henne med sig vart helst han går.

Gud ber också oss om överlåtna hjärtan. Tidigare vandrade vi i synd, utifrån våra tankar och önskningar. När vi vandrar våra egna vägar

blir våra liv destruktiva. Vi borde inte ens tänka på att dela upp våra hjärtan mellan Gud och världen. Gud vill inte ha en del av våra liv, utan han vill ha hela hjärtat. Då vi överlämnat allt till honom går vi inte längre våra egna vägar efter våra egna önskningar utan vi vandrar istället efter Herrens vilja.

I Romarbrevet 12:1 står det:

-Så förmanar jag nu eder, mina bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambara edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer.

Jag önskar att vi alla på samma sätt som Kristus gav sin kropp som ett levande

offer för oss på korset, också är villiga att ge våra liv och hamna i ett beroende till Gud.

Om hjärtat får tillhöra Herren kommer det att föra oss djupare in i Guds rike, där frid och glädje råder. Ty i Kristus är livet!

I Johannes 10 talar Jesus om hur tjuven kommer för att stjäla, slakta och förgöra, men också om hur Jesus kommit för att vi ska ha liv i överflöd. Låt Jesus få bli kapten i ditt liv genom

att du överlämnar ditt hjärta helt och hållet till honom. Gud välsigne dig.

Broderliga hälsningar
Prédelus Michelot ■

Michelot deltar ivrigt i byggnadsarbetet i Palavé. Här tar han en kort paus från att blanda cement för att vara med på fotot.

församlingens möten samt medicinska mottagningar kommer att bli till stor välsignelse, då den nuvarande lokalen alltför ofta inte räcker till, och många mötesbesökare blir sittande eller stående utanför.

Vi tackar Gud för de möjligheter och välsignelser Han har givit oss, och ber att det vi blivit satta att förvalta förmeras till hans ära. ■

Bilden till höger: Framsidan på skolhuset.

Ett orättfärdighetens offer

Susana Valdez tillsammans med två av sina barnbarn.

I missionsarbetet i Santo Domingo möter vi ofta en oerhörd nöd mitt i en brutal verklighet. I det här numret av MR kan du läsa om hur en fattig flerbarnsmor drabbats av ett sorterande socialt system, till stor del beroende på att hon är papperslös haitier.

Text: Berno Vidén

En av församlingens familjer i Palavé har i dagarna drabbats hårt. Familjen är mycket fattig och försörjer sig på att sälja grönsaker och rotfrukter som de odlar på en liten jordlott utanför Palavé. Far i huset, Teofil, sjunger ofta i mötena och med sin klara stämma får han med sig hela församlingen i tillbedjan och lovsång. Även hans hustru Susana, mor till familjens nio barn, har alltid i våra möten delat med sig av sin tacksägelse till Gud. För några år sedan döptes de båda till Kristus i floden Manoguayabo som slingrar sig som ett U runt Palavé. Församlingen har också hjälpt familjen med

att restaurera husgrunden och en fallfärdig vägg, bara dagar innan en svår storm drog in över landet och åstadkom mycken förstörelse. Tack vare upprustningen som gjordes klarade sig familjens hus från att dras med av vattenmassorna ned i den djupa dal som omgärdar bostaden.

För ett par månader sedan uppmärksammade vi att Susana inte mår bra. Hon stannade då och då hemma från mötena och bar på en konstant huvudvärk som plågade henne svårt. Vi hjälpte henne till sjukhus där läkarna uppmanade henne att röntga huvudet. Ganska snart konstaterades att hon drabbats

av en elakartad hjärntumör. Hela den här processen tog tid, mycket beroende på att det statliga sjukvårdssystemet här är så eftersatt. De många gånger fattiga patienterna skickas ofta hit och dit mellan de statliga sjukhusen innan de slutligen når fram till den läkare som har möjlighet att hjälpa just dem. I Susanas fall tog det över två veckor innan hon slutligen blev mottagen och inlagd på Dario Contreras, ett av de mest ökända statliga sjukhusen.

Media benämner sjukhuset vara en begravningsplats för levande och att läkarna där har förlorat känslan för medmänsklighet.

Där började en ny kamp, dels mot tiden men också mot det inhumana system som sorterar bort den fattige, och i det här fallet, en papperslös haitisk kvinna utan social status. Läkarna beställde nya kostsamma utredningar, något familjen aldrig hade klarat utan församlingens hjälp, för att kunna avgöra om det skulle gå att operera bort tumören. Resultatet lät vänta på sig, tiden gick och den mycket oroade familjen fick trots många ihärdiga frågor till sjukhuspersonalen inget besked om vad som skulle hända. De läkare som ansvarade för Susanas vård gick helt enkelt inte att få tag på.

Då nästan en månad hade gått efter det att utredningarna gjordes tog vi med oss församlingens läkare Doris Díaz till sjukhuset för att om möjligt med hjälp av henne få reda på vad som hände. Vi hade innan dess gjort otaliga besök och ansatser för att få kontakt med ansvarig läkare

för att hjälpa familjen att få veta vad de hade att vänta sig, dock utan resultat. Därför innan Doris följde med oss lyckades vi få ett samtal med en läkare som kom att smärta oss långt in i själen. Han deklarerade kallt och med största nonchalans att patienten inte var hans sak. Vi förstod på ett nytt sätt vad det innebär att vara fattig och utlämnad i ett land där korruption och orättfärdighet är vardag. -Men Susana kanske dör i morgon? sa vi uppgivet och nödgande till läkaren. -Ja, tänk om... var allt vi fick till svar. Med det beskedet gick vi med tunga steg tillbaka till sjuksalen där Susana låg och kämpade för sitt liv.

Efter en stund kommer läkaren dit och ropar efter Susanas två döttrar, 17 och 20 år, som oroliga satt där vid sidan av sin mamma. Själv tänkte jag att de kanske nu äntligen får en förklaring om vad som händer med Susana, men anledningen till läkarens besök var att ute i sjukhuskorridoren offentligt skälla ut de två unga flickorna, som hade "vågat skicka upp besökare att störa honom på hans vilorum", något som inte heller var sant. Flickorna var gråtfärdiga och än mer tyngda då de återvände till sin mor.

Även doktor Doris var på väg att ge upp, men till sist lyckades vi få läkarnas uppmärksamhet och för första gången under Susanas sjukhusvistelse studerade de nu hennes journal. Först såg de lite förskräckta ut och sa att patienten redan borde ha opererats. Ett recept som familjen skulle fått hittades i journalen och ansvarig sjuksköterska

Esther Melo:

-Jag har alltid känt mig motiverad att arbeta med barn

En av skolans lärare är Esther Melo Castillo, en 33-årig änka och mor till två pojkar. Hon ansvarar för en särskild grupp av barn med speciella handikapp.

Text: Berno Vidén

Esther tillsammans med fem av sina elever i församlingens skola i Palavé.

Esther tog emot Jesus som sin personliga frälsare för snart ett år sedan och döptes kort därefter till Kristus. På frågan om vad det är som motiverar henne att, som i det här fallet, arbeta med handikappade barn, säger hon:

- De här barnen är mycket speciella och de har knappa möjligheter att få hjälp någon annanstans eftersom de kommer från mycket fattiga familjer.

Det är inte första gången Esther engagerar sig för att hjälpa barn. Ända sedan hon själv var barn har uppgiften legat som en kallelse hos henne, något som mognat mer och mer under åren. Från det hon som 13-åring fortfarande gick i skolan var hon ofta med och hjälpte till med att arbeta bland förskolebarn i en skola i Lecheria, en mycket fattig boplatz för haitiska familjer. Esther kände sig mer och mer hemma med arbetet och blev kvar där i tolv år. Under tiden studerade hon och skaffade sig lärarbehörighet.

I Palavé är Esther välkänd och ofta anlitad av sina grannar. Det är vanligt att se henne engagerad i händelser som på olika sätt kan drabba människor. Exempelvis när Susana (läs artikeln här bredvid) skulle skjutas hem från sjukhuset var det naturligt att vända sig till Esther för att snabbt få tag på en ambulans, något som kan vara väldigt svårt. ■

bara ryckte på axlarna som svar. Läkaren ordinerade en ny, mer komplicerad studie och uppmanade oss att hjälpa Susana få den gjord snarast möjligt. Detta för att se om det överhuvudtaget fanns någon möjlighet till operation. Självklart sa vi ja och bokade omgående tid på den klinik man menade har kapacitet att ge läkarna det underlag de behövde. Sjukhuset lovade ombesörja att patienten kom iväg med ambulans, och själv åkte jag till nämnda klinik för

att ordna med betalning och ta emot Susana då hon skulle komma. Dock kom hon aldrig dit. Sjukhuset menade att hon var alldeles för sjuk för att klara en transport dit.

Det har nu gått ytterligare några dagar och sjukhuset har till sist låtit familjen förstå att den elakartade tumören spridit sig så pass mycket att ingenting längre går att göra. Då Susana saknar födelseattest är det viktigt för familjen att få hem henne när hon ännu lever, eftersom det innebär

stora svårigheter att få ut hennes kropp till begravning om hon avlider på sjukhuset.

I skrivande stund nås jag av ett telefonbesked från Veronica som befinner sig i Palavé på församlingens läkarmottagning, att Susana precis kommit hem. Det är en tung börda för familjen att få hem en döende mamma, maka och mormor, samtidigt som det är en tröst att hon får leva sina sista dagar tillsammans med familjen. Igår kväll hade för-

samlingen möte hemma hos Teofil, något som kom att bli en mycket sällsam stund av tröst och uppmuntran för familjen. Församlingens förböner betyder så enormt mycket och i en sann syskongemenskap upprättas också ett sant människovärde. Susana anses inte värdig nog att få adekvat vård på landets sjukhus, men i Guds ögon är hon dyrbar och utvald.

(Susana fick flytta till sitt himmelska hem den 27 november.) ■

Herrens missionsbefallning till Sakarja

Så sade Herren min Gud: **"Bliv en herde för slaktfåren".**

Drivkraften är kärleken till Jesus

Veronica Vidén
rapporterar

Att växa upp i Palave, i ett hopkok av katolska, kristna och voodooinspire-
rade traditioner och läror, sätter djupa spår i invå-
narna i bateyen. Speciellt kristendomen har fått en
mycket snedvriden inverkan på människorna, och att
försöka bryta instängda tankebanor om gärningslä-
ror, krav och måsten, som väg till frälsning, är något
av det svåraste som finns.

Veronica tillsammans med de elever hon undervisar i skolan i Palavé.

Man får lära sig då man är liten, att "Om du inte uppför dig, om du inte lyder mamma och pappa, då hamnar du i helvetet", en skrämselmetod för gott uppförande. Detta leder till att bara de "perfekta" blir kristna, de som lyckas hålla alla regler, uppfylla kyrkors och församlingars krav och gå en av religionen utspikad väg, blir accepterade som kristna. Vårt främsta uppdrag i Palave är att få människor att lära känna Jesus, som den enda och sanna vägen. I församlingens skola, som vi nu under sex års tid har kunnat driva som en hjälp för de barn som hamnat utanför de statliga skolorna utan annan möjlighet till utbildning, har

vi stora möjligheter att ge barnen evangelium om Jesus.

Vi märkte ganska direkt då vi inledde den nuvarande höstterminen att de allra flesta av de nyinskrivna barnen inte hade några kunskaper alls om Bibeln eller om Jesus. De flesta av barnen är ifrån haitiska familjer, men jag tänkte att, eftersom de nu lever i ett så religiöst land så har de förmodligen hört de mest kända bibelberättelserna och en del om Jesu liv och död, men att undervisa dem i Bibeln visade sig bli som att öppna en helt ny värld för dem. Vi har nu varje morgon läst och talat om Jesus och de gärningar han utförde på jorden, om hur hans makt, godhet och

enorma kärlek blev uppenbarad för människorna, och om Hans död och uppståndelse. "Så Jesus lever?" frågade mig min elev Jean-Carlos häromdagen, uppenbart förvånad. Han visste att Jesus dog på ett kors, men hade aldrig fått veta att han återuppstod. "Men, var är Han nu?" Han kunde inte förstå hur denne Jesus, som för honom varit såsom en religiös term bland andra

termer, nu var en levande person som ville bli hans bästa vän och som fanns där närhelst han vill prata med

Nahdja Vidén, här med två elever; undervisar också i skolan.

Missionen i Dominikanska republiken

Honom. Många av barnen har det svårt hemma, med fattigdom, splittrade familjer, alkoholproblem hos föräldrar, våld etc., och det är stort hur vi får ge dessa barn en grund som de kan bära med sig genom livet, kunskapen om Guds ord, och att få förmedla till dem en barnlig tro på Honom som älskar dem så högt att han gav sitt liv för dem.

Vi sår, och vi får också skörda. Föräldrar till elever besöker våra möten, och ett flertal har överlämnat sina liv till Jesus. Det finns också de som fortfarande kämpar med sina yttre livsstilar och sitt beslut om omvändelse, och även om många har en stark tro på Gud och väl känner till vägen till frälsning, så blir det religiösa infiltrerandet i deras liv ett hinder för att kunna ta steget fullt ut.

Många omvänder sig och går med i församlingar och kyrkor på grund av de skrämselfbudskap som predikas, om helvetet som det alternativ som återstår om man inte blir en kristen. Man ställer krav på

Veronica och Nahdja med de livliga skolbarnen.

medlemmarna, om huruvida man ska vara klädd, vad man får och inte får göra, hur man bör tala etc, och frälsningen blir ett utanpåverk och helt beroende av människans gärningar.

Drivkraften får inte vara en rädsla för evig förtappelse. Det som driver måste vara kärleken till Jesus, och endast då den kärleken får brinna i våra hjärtan kan vi uppleva

glädjen i det vi gör och få frid som består alla prövningar.

Vi läste häromdagen för barnen om himlen, om Jesus som snart kommer tillbaka och om hur vi då ska få möta Honom på skyarna och få vara med Honom för evigt. Flera av barnen blev glada, medan andra uttryckte oro. ”Men jag är ju inte en kristen. I min familj är vi inte kristna, så då får ju inte jag vara med

när Jesus kommer”, eller som en pojke sa: ”Jag är olydig ganska ofta, så jag kan inte heller vara med”. Då är det så stort att få berätta att barnen tillhör Jesus.

Vi lär dem att läsa, att skriva, och de kan få en chans i livet att ta sig någonstans, men budskapet om Jesu kärlek och om himmelriket som tillhör dem är det absolut största vi kan ge dem. ■

**Vill du vara med? Just nu
behövs ytterligare medel
till byggnationen av försam-
lingslokaler i Palavé.**

**Sänd din gåva till
Maranataförsamlingens
missionsarbete i
Dominikanska Republiken**

PG 44 10 05 - 6

Att bli me

Ett av djävulens starkaste argument är självbevarelse-
sedriften. Men den som vill vinna sitt liv, kommer att
mista det. Det är en regel i Guds rike. Jag får fästa
min tro på, hålla före, hålla för sant, att denna tidens
lidanden väger föga, säger bibeln, emot den härlig-
het som ska uppenbaras för Guds barn. Jag håller
före att jag har dött med Kristus, och att mitt liv är
fördolt med Kristus i Gud. Jag håller före att han som
har lovat också är mäktig att hålla.

Ater till bibeln är tema för
bibelskolan, men också för
den kristnes hela tillvaro.
Tillbaka till de källor som
Guds ord anvisat som grund för vårt
liv.

Jag vill utgå från en fråga som ställdes
till Jesus. Det är intressant med de fråge-
ställningar människor har när de kommer
till Jesus. Du finner många svar genom
att se på de frågor som ställs i Bibeln. Vi
läser i Lukas 13 om hur en frågar men
Jesus svarar många, för han förstår att det
här är en fråga många bär på:

-Någon frågade honom: "Herre, är det
bara få som blir frälsta?" Han sade till
dem: "Kämpa för att komma in genom
den tränga porten. Ty många, säger jag er,
skall försöka komma in men inte kunna
det. (Luk 13:23-24)

Det är ett märkligt svar. Jesus säger inte
ja, och han säger inte nej. Är det många
som blir frälsta? Det är kanske en fråga
vi bär på. Hur blir det med honom där, de
kristna därborta, de här människorna? Är
det många som blir frälsta, eller få? Ska
det komma en väckelse eller inte? Är det
en viktig fråga? Jesus säger: kämpa! Han
flyttar fokuset från alla de andra, vad som
ska hända i framtiden och vad som skett
i historien. Han flyttar frågan från andra
människor till dig, och så säger han:
Kämpa! Kämpa för att komma in! Många

kommer att försöka och misslyckas. För
dig handlar det om att kämpa.

Vid ett annat tillfälle kom lärjungarna
till Jesus och pekade på Johannes, den
lärjunge Jesus älskade, och frågade:
kommer denne att leva kvar till dess du
kommer tillbaka? Där finns egentligen
samma frågeställning: När ska du kom-
ma, Jesus? Vilka lever då, vad kommer
att ske? Och Jesus säger: Vad kommer
det dig vid? Se du till att följa mig. Han
flyttar fokuset från lärjungarnas perifera
frågor, de frågor som säkert väcks också
hos oss. Vad kommer att ske? Kom-
mer det att vara så eller så? Saker och
ting som egentligen är teknikaliteter i
förhållande till den viktigaste frågan av
alla: Kommer du och jag att vara med
den dagen?

I Uppenbarelsebokens andra och tredje
kapitel finns sju brev till olika försam-
lingar i det som kallades för Mindre
Asien. Dessa sju församlingar var olika,
men det finns också vissa karaktärsdrag
som kommer tillbaka i varje brev. Det är
bland annat det som står i sändebrevet till
församlingen i Efesus:

-Åt den som segrar skall jag ge att äta av
livets träd, som står i Guds paradys. (Upp
2:7)

Det är alltså ingen självklarhet att alla
segrar. Om Smyrnaförsamlingen läser
vi:

-Den som segrar skall inte skadas av den
andra döden. (Upp 2:11)

Vi läser om Pergamusförsamlingen:

-Men något har jag emot dig, att du har
några där som håller sig till Bileams lära
(Upp 2:14)

Det är något som kommit in i försam-
lingen. Det finns några ibland dig som
har missat perspektivet, några har kom-
mit bort. Men vi läser längre fram:

-Åt den som segrar skall jag ge av det
dolda mannat. Och en vit sten skall jag ge
honom, och på den är skrivet ett nytt namn
(Upp 2:17)

I brevet till Tyatiraförsamlingen står
det:

-Men det har jag emot dig att du låter kvin-
nan Isebel hållas, hon som säger sig vara
profetissa... (Upp 2:20)

Hela församlingen tillät vissa tendenser
utvecklas. Men så läser vi:

-Den som segrar och håller fast vid mina
gärningar ända till slutet, honom skall jag
ge makt över folken, och han skall styra
dem med järnspira (Upp 2:26-27)

I brevet till Sardes står det:

-Men du har några få i Sardes som inte har
smutsat ner sina kläder (Upp 3:4)

Det har blivit en degradering. En utveck-
ling som går ifrån detta att "det finns
några ibland dig som håller sig till..."
fram till: "du har några få ibland dig som
inte har fläckt sina kläder". Men det står
ändå också i brevet till Sardes:

r än övervinnare

-Den som segrar skall alltså bli klädd i vita kläder, och jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok. (Upp 3:5)

Några finns som inte har fläckt sina kläder, och den som vinner seger ska Jesus ge en vit klädnad.

I brevet till Filadelfia läser vi:

-Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel. (Upp 3:12)

Här är polariseringen och striden så stark att han säger:

-Håll fast det du har, så att ingen tar din krona. (Upp 3:11)

Det är någon som försöker röva segerbyttet du har vunnit ur din hand, men håll fast, för den som segrar ska jag göra till en pelare i min Guds församling.

I Laodicea står Herren utanför församlingen och klappar på dörren. Han säger: Om någon vill... Så långt har det gått, att Herren själv står utanför och undrar om det finns någon som vill öppna. Men än en gång kommer budskapet:

-Den som segrar skall få sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har sekrat och sitter hos min Fader på hans tron. (Upp 3:21)

Frågan är om vi har öron till att lyssna och förstå, och har viljan, anden, till att kämpa den striden vi sjunger om: ”själen måste utstå en kamp för den tron, varpå vår salighet hänger”.

Vi vet att den kamp vi har att utkämpa inte är en kamp emot kött och blod, som Paulus säger i Efesierbrevet.

Vad vi ska vinna seger över är egentligen inte den här tiden. Det handlar inte om människor – inte en sådan kamp. Det är inte fråga om att ta ett maskingevär i handen och vinna en strid. Det handlar om andra vapen och en annan strid. Den strid vi har att utkämpa, säger aposteln, är en kamp emot de furstar och väldigheter som härskar här på jorden. Det är inte kungar, utan andemakter och en djävul som håller dessa under sitt grepp.

I Jakobs brev läser vi:

-Stå emot djävulen, så skall han fly bort från er. (Jak 4:7)

På ett annat ställe läser vi:

-Gör motstånd mot honom, orubbliga i tron (1 Petr 5:8).

Det talas om en vandring, men det finns också en kallelse att stå honom emot i kampen. Underordna er Gud, stå emot djävulen, så ska han fly bort ifrån er. Vi måste vara medvetna om var kampen står, för det finns så många som aldrig någonsin har kommit till detta kampmoment. Det finns många, som likt Saul uppehåller sig långt borta från den egentliga fronten. Saul upplevde inte någon strid, medan fienden intog landet steg för steg, mil för mil. Men så fanns det en som gick och ställde sig mitt i gapet, mellan de två klipporna som hette Boses och Sene, Ljus och Mörker, och kämpade Herrens strid. Det var Sauls son, Jonatan, som valde att gå dit där kampen var. Frågan är om vi står honom emot eller upplever vi i vårt liv att allt är lungt och stilla? Om vi gör det, så tror jag att vi befinner oss på helt fel ställe. Bibeln säger att den som vill leva gudfruktigt kommer att uppleva förföljelse. Det står inte: kommer möjligen att uppleva, nej, det står: kommer att uppleva förföljelse. Det är ett kännetecken. Om

du inte gör det, så är något galet. Jag säger inte att du ska söka förföljelse, men du ska söka att leva gudfruktigt, då får du se att förföljelsen kommer.

Uppenbarelseboken 12 är ett mycket märkligt kapitel. Här talas symboliskt och förebildligt om flera ting. Det talas om en kvinna, en drake, ärkeängeln Mikael och om dem som vinner seger. Det står om en örns vingar – ja, många bilder tecknas här. Det finns väldigt mycket diskussioner omkring den här kvinnan som visade sig som ett tecken på himmelen. En kvinna klädd i solen, som hade månen under sina fötter och en krona av stjärnor runt sitt huvud. Vad handlar det här om? Katolikerna säger att det handlar om Maria, andra säger att det handlar om Israel, det handlar om Guds Rike, det handlar om församlingen, ja, det finns många tolkningar. Vi läser :

-Och hon födde ett barn, en son, som skall styra alla folk med järnspira, och hennes barn blev uppryckt till Gud och hans tron. (Upp 12:5)

Vem är denne son som blev uppryckt till Gud och hans tron, som ska styra folken med järnspira? Några säger att det är Maria som föder Jesus, andra säger att det är Israel och Jesus, några säger att detta är det andliga Israel, och ur det kommer församlingen. Det finns många olika tolkningar. Det finns ett

Vi måste vara medvetna om var kampen står, för det finns så många som aldrig någonsin har kommit till detta kampmoment.

annat ställe i Bibeln där det talas om en som ska regera med järnspira. Det står i brevet till församlingen i Tyatira att den som vinner seger ska få styra över folken med järnspira.

Längre fram i kapitlet står det att en strid uppstår i himlen. Ärkeängeln Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Han kallas den store draken, den gamle ormen, djävulen, satan eller hela världens bedragare. Striden får den utgången att djävulen, denne satan, kastas ned på jorden:

-Och jag hörde en stark röst i himlen säga: "Nu har frälsningen och makten och riket blivit vår Guds och väldet hans Smordes. (Upp 12:10)

Vi behöver inte gå in på vad alla dessa bilder skall betyda. Det stora vi ska lägga fokus på är att djävulen kastas ut, och det står: Nu har riket blivit Guds! När lärjungarna kom till Jesus och sa: till och med de onda andarna lyder oss när vi driver ut dem i ditt namn, sa Jesus: -Jag såg djävulen kastas ned som en blix från himmelen!

Guds rike är överallt där djävulen kastas ut och där Gud får utbreda sitt rike. Det är den stora sanningen, oavsett hur vi tolkar och lägger ut texten omkring detta. Djävulen kastades ut, och nu är riket Guds.

På precis samma sätt önskar Gud få verka i vårt liv. Att djävulen kastas ut, och Guds rike får ta gestalt i oss. För Guds rike, säger Bibeln, är inne i eder och ibland er. Det står om honom som anklagar oss inför Gud. Han är anklagaren, han är satan, det är vad hans namn betyder. Åklagaren i denna rättssak som handlar om ditt och mitt eviga väl. Gud är domaren. Det finns en anklagare, och en som är vår advokat och talesman. Vi läser om honom som blir nerkastad. Så följer en vers, där det centrala kommer fram:

-De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden. (Upp 12:11)

Här finns övervinnarna. Själva karaktären hos dessa människor beskrivs här. Vad är det som gör att de vinner seger? Först står att den som vinner seger och håller ut intill änden ska få av mannat, ska få järnspiran, han ska få en sten med sitt nya namn på. Han ska få regera med mig, han ska bli en pelare i Guds tempel. Han ska få del av livets träd, osv. Men det

måste uppstå en fråga hos dem som kämpade i dessa församlingar: Hur ska jag kunna bli en övervinnare? Jag har läst vad Guds Ord säger om hur jag blir en av dessa segervinnare som erövrade något av det som är i himmelen.

Den första punkten är: de vann seger genom Lammets blod. Det här handlar inte om att skapa en elitgrupp bland de kristna – övervinnarna och de andra. Men i Matteus 13 beskrivs himmelriket, och det är inte bara det som är gott. Vi använder ibland uttrycket om himmelriket litet lättsinnigt: "Det var rena himmelriket – det var fantastiskt". När bibeln talar om himmelriket, så säger den inte att himmelriket är perfekt. Nej, himmelriket är likt tio jungfrur, där fem var förståndiga och fem oförståndiga. Himmelriket är som när en såningsman gick ut för att så säd. En del föll på vägen, annat föll bland törnen, annat på stenar och en del föll i god jord. Himmelriket, säger Jesus, är som när en man sådde god säd i sin åker. Men så kom en fiende och sådde ogräs. Då frågar tjänarna om de ska rycka upp ogräset. Nej, säger Herren, låt båda slagen få växa tillsammans intill skördetiden. Då ska änglarna gå ut och skörda vetet in i himlens lador, och ogräset ska brännas upp. Vi kan tala om himmelriket som kristenheten eller de som bekänner sig till Guds namn eller till Jesus Kristus. För vi vet att de som bekänner Jesus Kristus som sin Herre har tagit emot honom som sin Frälsare. Men det finns otroligt mycket inom spannet som handlar om himmelriket. Det finns så många tendenser och andliga influenser, många människor med orena motiv tar sig in. Aposteln Johannes talar om det i sitt andra brev: -som jag älskar med ett rent sinne, med rena motiv – då måste det finnas sådana som har orena motiv också.

Vi måste komma in i den position och tjänst som Gud har bestämt för oss. Därför börjar det med detta: "*De övervann dem i kraft av Lammets blod*". Detta har sin bakgrund, sin uppkomst i något som omtalas i Andra Mosebok. Det handlar om Israels folk som var slavar i Egypten. Herren hade sagt åt Mose att befria dem. "*Släpp mitt folk*", skulle han gå och säga till Farao. När Farao fick höra detta, vägrade han. Men Gud gör under på under, kraftgärning efter kraftgärning

och till slut återstod en enda sak: det skulle gå en dom över landet. En dom som innebar att allt förstfött av djur och människor skulle dö. Herren sa till sitt folk att den natten skulle vara den första i deras nya liv, för då skulle Herren befria sitt folk. Den natten skulle de ta ett felfritt, årgammalt lamm och slakta det. Så skulle de ta blodet från det och stryka det på dörrposterna, vid ingången till sitt hus. Det blodet ska vara ett tecken. Inte ett tecken för Egypten, inte ett tecken för djävulen, utan vi läser:

-Och blodet skall vara ett tecken, eder till räddning, på de hus i vilka I ären; ty när jag ser blodet, skall jag gå förbi eder. (2 Mos 12:13)

Herren är unik i sitt skaparverk, och Herren är unik som domare. Och Herren kommer här och säger: "*När jag ser blodet, skall jag gå förbi*". Han är unik som frälsare. Blodet vittnar inför Fadern att du och jag är frälsta, och att ingen dom kan nå oss. När Jesus kom förbi där Johannes Döparen var, sa Johannes: -Se Guds Lamm. Det står i Exodus om att fadern i huset skulle ta ett lamm och slakta det och stryka blodet på dörrposterna till sitt hus. Men i Nya Testamentet står det att Fadern i himmelen har utvalt ett Lamm och dess blod ska strykas på församlingens dörrposter, och att när han ser blodet så är segern vunnen för dig och mig. När anklagelsepunkterna läggs fram i domstolen, så finns en seger – det är blodet. Den seger han har vunnit är min. Den seger Jesus vann på Golgata är din och min seger. I

-De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden. (Upp 12:11)

Hebréerbrevet läser vi:

-Men nu har Kristus kommit som överstepräst för det goda som vi äger. Genom det större och fullkomligare tabernakel som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen, gick han en gång för alla in i det allra heligaste (Hebr 9:11-12)

Han gick in i själva himmelen, säger bibeln. Han gick in i det tabernakel som är i himmelen. Han gick in i det allra heligaste, inte med bockars och kalvars blod, inte med det gamla förbundets lamms blod, utan med sitt eget blod, och vann en evig återlöstning. Han vann, han erövrade, han fann, han fick tag i. Det är precis samma ord som används i sammanhanget där det står att "den som vinner sitt liv skall mista det och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det". Eller vinna det, eller erövra det. Han erövrade en seger, och den segern gäller för dig och mig. Detta är grunden för dem som kallas för övervinnarna. Det är grunden för dem som kallas segervinnare, för domen kan inte längre nå dem. Åklagaren har inte längre några anklagelsepunkter, han har ingenting att komma med, för den seger Jesus vunnit, den är min. Paulus skriver till korintianerna, då han talar om sin tjänst:

-Men vi tackar Gud, som alltid för oss fram i Kristi segertåg och genom oss överallt sprider sin kunskaps väldoft. (2 Kor 2:14)

Det är segerherren som har tagit sitt byte. Så uppträdde vanligtvis segerherrarna på den tiden. Dem han fångat som byte fick gå efter honom i ett segertåg. Så visade han upp dem när han kom tillbaka: Dessa har jag vunnit åt mig som segerbyte! Pau-

lus säger: Vi är Kristi segerbyte. Han har vunnit seger och vi går i Kristi segertåg och sprider hans kunskaps väldoft, som det står här. Vi är som en Kristi rökelse inför Gud bland dem som blir frälsta och bland dem som blir förtappade. Vi sprider Kristus omkring oss, vi förs fram i hans segertåg och det är vår seger att han har fört oss fram i segertåg. Därför handlar det inte om speciella ting som vi ska göra.

Det kom en man till Jesus och frågade vad han skulle göra för att bli frälst. Om du ställer samma fråga idag, blir svaret: du kan inte göra någonting för att bli frälst, för det som ska göras är redan gjort. Det skedde för 2000 år sedan på Golgata. Du kan ingenting göra för att lägga något till eller dra något ifrån. Bibeln säger att det är vår tro som vinner seger över världen. Vi läser igen:

-De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. (Upp 12:11)

Vad är detta vittnesbörds ord för något? I Johannes evangelium säger Jesus:

-När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens Ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig. Också ni skall vittna, eftersom ni har varit med mig ända från början. (Joh 15:26-27)

Anden har ett uppdrag: han ska vittna om Kristus för oss. Vi har också ett uppdrag: Också ni skall vittna. Det här ordet vittna är ett juridiskt uttryck. Det kommer från samma ord som talar om bevisföring i en rättegång. Man gav sitt vittnesbörd om någon. Och Jesus är verkligen anklagad i vår tid. Det står i bibeln att alla gav sitt vittnesbörd om honom. De vittnade olika om honom. Det finns mycket att säga om människors vittnesbörd om Jesus Kristus, men här säger Jesus till sina lärjungar: Ni ska vittna om mig, ni ska tala om mig, ni ska avlägga ett vittnesbörd i den rättssak där det handlar om att ge Gud rätt. Det står i bibeln om de som gav Gud rätt i det han sade. Objektet för vårt vittnesbörd; vårt vittnesbörds Ord kan vinna seger. Vad är det för vittnesbörd vi har? Det är Jesus Kristus. Objektet för mitt vittnesbörd är Jesus Kristus. Det är honom jag talar om, det är honom jag förkunnar, eller som Paulus säger:

-Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull. (2 Kor 4:5)

Vi vill predika Kristus. Och ska vi säga något om oss själva, så är det att vi är tjänare, men vi vill predika Kristus som

Herren. Han är själva objektet för vårt vittnesbörd. Det som ger trovärdighet. Vi vet att när ett vittne framfört sitt vittnesbörd, så kommer åklagaren och säger: Jo, men det här vittnet, ska ni veta, han har den här karaktären. Åklagaren försöker dra trovärdigheten ner i smutsen och säga att det finns ingen trovärdighet hos det här vittnet, för han är sån och sån. Många rättssaker i historien har strandat på detta att vittnet inte har trovärdighet. Men bibeln säger att det finns något som ger vårt vittnesbörd trovärdighet. Det är vårt liv. Vi förkunnar Kristus, och så kommer människor och ser på oss och frågar: -ja men, lever han som han lär? Är det sant det han säger? Det ska du se på hans liv. Varje träd ska kännas igen på sin frukt. Eller, som Jesus säger i Lukas evangelium, och det är egentligen en konklusion av all tids religiositet:

-Men Herren sade till honom: "Ni farisärer rengör utsidan av bägare och fat, men ert inre är fullt av girighet och ondska" (Luk 11:39)

Det finns vittnesbörd som vi kan avlägga med ord. Men det vittnesbörd som vårt liv innebär är enormt mycket större. Det är detta som ger trovärdighet åt det vi förkunnar. Det ger trovärdighet när vi kommer till missionsfälten, när vi står på torget, när vi vittnar för arbetskamrater och människor vi möter i vårt liv. Människor ser: han är annorlunda. Han har fått tag i något som jag också vill ha tag i! Apostlarna skapade en vilja hos människor att få tag i det de hade. Jesus hade ett sådant böneliv att lärjungarna kom till honom och sa: lär oss att bedja! Ett besmittande böneliv. Tänk, att ha ett besmittande gudstjänstliv, något som gör att människor säger: jag vill ha tag i det här, för jag ser att du har något annorlunda, någonting mer än denna tids postmodernistiska erbjudanden. Det finns så många erbjudanden, men det finns inga svar. Det finns så många frågor, men ingen som kan peka på klara ramar i denna tid. Men det finns ett vittnesbörd från ett folk som lever som de lär och som lär vem Jesus är. Som förkunnar Jesus Kristus och Guds budskap för världen: -Bered dig! Guds rike är här!

Efesierbrevets första tre kapitel handlar om församlingens ställning till Guds viljas hemlighet. Paulus skriver i Efesierbrevets fjärde kapitel och refe-

rerar till vad han förkunnat i de tidigare kapitlen:

-Jag uppmanar er därför, jag som är en fånge i Herren, att leva värdigt den kallelse ni har fått. (Ef 4:1)

I kapitel ett talar han om att Gud har utvalt oss, att han har kallat oss. Och så säger aposteln här:

-Jag uppmanar er därför, på grund av att Herren har kallat er som sitt folk – lev värdigt den kallelsen.

Det skulle han naturligtvis inte säga om det inte fanns möjlighet att leva ovärdigt den kallelse som han har undfått. Trots att man blivit utvald, utkallad så lever man ovärdigt den kallelse man har fått. Något så allvarligt! Vi kan också läsa i Hebreerbrevet, där det handlar om att leva ett liv som är värdigt evangelium:

-Fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens store herde, vår Herre Jesus Kristus, upp från de döda,

oss, både vilja och gärning.

Han är den som verkar ibland er till hjälp, för han har blivit oss till rättfärdiggörelse, till återlösning och till hjälp, säger Paulus i första Korintierbrevet. Han är det för oss.

Dessa som övervann djävulen, övervann honom genom Lammets blod och sitt vittnesbörds ord. Det står också: "de älskade inte så sitt liv att de drog sig undan döden". Varför är det så viktigt för övervinnarna? Vi förstår det första med Lammets blod, det är ju grunden för vår seger. Vi förstår också det andra om vårt vittnesbörds ord, för det är grunden till att vi kan bli frimodiga på domens dag, att vi ser att Herren utfört sitt verk ibland oss. Men vad har det här tredje med saken att göra: "*De älskade inte så*

mina vänner. Samhället har lagt upp ett system som är idiotsäkert, så att jag kan klara av alltihop. Men Guds väg ser så dunkel ut. Här talas om tro. Här talas om att gå i tro och handla i tro. Och många har stått där i valet och kvalet och tänkt: jag väljer det som känns säkrast.

Många har kommit till mig och sagt: Vad ska du göra den dagen då storfamiljen och församlingen inte är där längre? Du har växt upp där. Du har gått i Pilgrimsskolan, hemundervisningen. Du har ju ingen ordentlig utbildning. Du har ingen arbetslivserfarenhet. Du har inget socialt nätverk utanför det här. Vad ska hända den dagen då allt det inte fungerar längre. Vad sker den dagen då Pilgrimsfolket eller Maranataförsamlingen inte ger stöd och allt detta falerar?

Ett av djävulens starkaste argument är självbevarelsedriften. Men den som vill vinna sitt liv, kommer att mista det. Det

är en regel i Guds rike. Jag får fästa min tro på, hålla före, hålla för sant, att denna tidens lidanden väger föga, som bibeln säger, emot den härlighet som ska uppenbaras för Guds barn. Jag håller före att jag har dött med Kristus, och att mitt liv är fördolt med Kristus i Gud. Jag håller före att han som har lovat också är mäktig att hålla. Jag har många vittnen omkring mig, och får säga med Hebreerbrevet:

-När vi alltså har en så stor sky av vittnen omkring oss, låt oss då lägga bort allt som tynger, och särskilt synden (Hebr 12:1)

Du har växt upp i storfamiljen. Du har gått i Pilgrimsskolan, hemundervisningen. Du har ju ingen ordentlig utbildning. Du har inget socialt nätverk utanför det här. Vad sker den dagen då Pilgrimsfolket eller Maranataförsamlingen inte ger stöd och allt detta falerar?

han må fullkomna er i allt gott, så att ni gör hans vilja. Och må han verka i oss det som behagar honom, genom Jesus Kristus. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter, amen. (Hebr 13:20-21)

Det finns en som är fårens store herde. Han verkar i oss genom sin uppståndelsekraft. Fårens store herde som stod upp ifrån de döda, låt honom få utföra sitt verk! Han fullkomne er så att ni gör hans vilja. Det är vår bön. Herre, vi förväntar oss inte att bli perfekta. Vi förväntar oss inte att bli supermänniskor. Men när vi öppnar oss för den helige Ande och Gud, ska Herren utföra sitt verk. Herren ska verka i oss det som behagar honom genom Jesus Kristus. Det är inga omänskliga krav som bibeln ställer på oss när den säger: för en sådanandel som är värdigt evangelium, för han är den som verkar i

sitt liv att de drog sig undan döden"? Vi har talat om vittnesbördets objekt som är Jesus. Och vittnesbördets trovärdighet är vårt liv som Han ska verka i oss. Men vittnesbördets genomslagskraft är att leva i självförnekelse eller dö bort ifrån sig själv.

Naturligtvis är inte djävulens attacker slut därigenom att någon blir frälst och kristen. Han vill få tag i din självbevarelsedrift, för med den kan han få dig till att avstå från det allra mesta av Guds verk. Det är så många som stått i en valsituation och tänkt: Detta är den väg Herren vill jag ska gå. Men åt andra hållet ser jag den väg som leder till en trygg och säker framtid. Jag ser banan klar för mig, där jag ska få min utbildning och mitt första jobb. Jag ska jobba mig upp i hierarkin, få min pension, mina barn,

Mcket vill hindra människan att leva det liv som Gud har bestämt och tänkt. Mycket vill vara till hinder. Självbevarelsedrift, egoism, hämndbegär. Allt detta som kan förstöra och bryta ner en människa; det vi bär på i vårt väsen. Det är därför bibeln säger åt oss att klä av oss den gamla människan som förgås med sina begär, och ikläda oss den nya människan som är Kristus.

I Romarbrevet börjar Paulus tala om ett annorlunda liv, ett segervinnande liv. I tolfte kapitlets inledning säger han att vi ska frambära våra kroppar till ett levande, heligt offer som behagar Gud. I sista versen gör han en konklusion av hela kapitlet:

-Låt dig inte besegras av det onda utan besegra det onda med det goda. (Rom 12:21)

Vi har ett talesätt i vår tid: "Ont skall med ont fördrivas". Det är inte sant. Segern över det onda är det goda. Varför det? Annars hamnar vi i det som omnämns i bibelns första bok: Kain blir sju gånger hämnad. Sedan kommer Lemek och säger:

-En man har jag dödat för varje sår och en ung man för varje blåmärke. Ja, sju gånger blir Kain hämnad, men Lemek sjuttiosju gånger." (1 Mos 4:23)

Men när Jesus kommer talar han inte om hämnd. Lärjungen frågar: Hur många gånger ska jag förlåta? Är sju gånger nog? Nej, säger Jesus, sju gånger sjuttio. Vi börjar räkna. För en enkel fiskare från Galliléen så var det mer avancerat än för oss som snabbt multiplicerar till 490. Sju gånger sjuttio gånger ska du förlåta din broder, säger Jesus, för att svara emot och övergå den hämnd som Lemek krävde. Herren vill föra oss in i något annat. Lämna rum för vedergällningen, säger Herren. I Efesierbrevet kan vi än en gång påminnas om det nya livet, där det handlar om att leva ett liv värdigt evangelium, bara en liten sats:

-Ge inte djävulen något tillfälle (Ef 4:27)
Ge inte djävulen något rum. Grips ni av vrede, så synda inte. Lägg bort lögnen och tala sanning med varandra. Ja, ge inte djävulen något tillfälle! För om det är något han koncentrerar sin makt och kraft på, så är det församlingen. Han vill skjuta in egoism, självbevarelsedrift och hämndbegär, och så många andra saker som han anspelar på, in i församlingen. Han anspelar också på det som verkar gott: Vår önskan att förverkliga oss själva. Våra planer, drömmar och tankar, som han vill pervertera för sina ändamål. Han är en mästare på att förskapa sig, ljuga och bedra, förvandla sig till en ljusets ängel. Men aposteln säger: Ge inte djävulen något utrymme i ditt liv! Den människa som inte älskar sitt liv är det omöjligt för djävulen att komma åt. Det är omöjligt för djävulen att få någon anknytningspunkt hos dig om du ger upp egenlivet. Du blir som en ål i hans händer då han försöker få tag i dig. "För mig är livet Kristus och döden en vinning." "Om jag lever eller dör så hör jag Herren till." Jag vill lägga ner mitt liv för något som är så otroligt mycket mera värt än det du kan erbjuda mig.

När Jesus stod uppe på det höga ber-

get och blev visad alla jordens riken, sa djävulen åt honom: Allt detta ska jag ge dig om du tillbeder mig. Han har rätt att säga så, för hela världen är i den ondes våld, säger Bibeln. Men Jesus har något annat för ögonen. "Herren din Gud skall du tillbedja, och honom allena skall du tjäna", sa Jesus. Han älskade inte sitt liv så mycket att han drog sig undan döden. Och Filipperbrevet säger att vi ska vara så till sinnes som Kristus Jesus var. Han som övergav allt han hade av härlighet, ära och makt för att bli människor till frälsning. På samma sätt, än om vi inte har samma uppdrag, så kallar Herren oss idag att överge oss själva för att människor ska kunna bli frälsta. För att i alla händelser frälsa några, säger aposteln Paulus.

-Genom att han gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Så är också vi skyldiga att ge vårt liv för våra bröder. (1 Joh 3:16)

I föregående vers står det: "Den som hatar sin broder är en mördare", men här står det om den som i kärlek ger sitt liv. Inte mördar, men ger sitt liv. Det handlar inte i första hand om att gå martyriets väg, men ge sitt liv för någon. Sannolikheten talar för att du inte kommer i den situationen att du behöver ge ditt liv för dina syskon genom ett blodigt martyrium. Ge sitt liv, det är att överrätta det redan här i tiden. I andra Korintierbrevet berömmar aposteln Paulus församlingen i Makedonien som, skriver han, "gav sig själv först till Herren och så till oss". De gav sig själva till varandra. Johannes kommer också med en förklaring:

-Om någon har denna världens tillgångar och ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom? Kära barn, låt oss älska, inte med ord eller fraser utan i handling och sanning. (1 Joh 3:17-18)

Det handlar om en omsorgsgemenskap. Det handlar om att se sina syskon. Att se dem som är i nöd och de som behöver. Låt oss ta hand om varandra, vara så tätt sammanslutna så att djävulen inte kan komma in ibland oss. Vi ger honom inget utrymme, för vi står så tätt tillsammans. Vi står så sammanbundna i Herrens församling, som hans kropp, att vi inte ger djävulen något tillfälle. Där djävulen talar om hämnd, där säger vi att kärleken överskyler en myckenhet av synder. Där djävulen talar om självbevarelsedrift, där säger vi: den som mister sitt liv, han ska finna det. Där djävulen talar om egoism, där säger vi: nej, vi vinner inte seger

över det onda med det onda, utan med det goda. Prisad vare Gud! Vi läser igen i första Johannes brev:

-Ty allt som är fött av Gud besegrar världen, och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro. Vem kan besegra världen utom den som tror att Jesus är Guds Son? (1 Joh 5:4-5)

Vi får information om vad som sker i tiden, ute i Europa idag. Internationella organ, övernationella organ tvingar nationerna på knä. Allt förbereds för Antikrist, för den Laglöse. Men i tiden finns också en skara som kallas segervinnare, övervinnarna. Dessa övervann honom; inte med vapen, inte med argument, inte med politisk makt, inte genom att utgöra någon maktfaktor egentligen i denna tid, men genom att vara en maktfaktor i Guds ögon. Genom att vara en maktfaktor i tre enkla saker som är det mest komplicerade man kan tänka sig: genom Lammets blod, genom sitt vittnesbörds ord och genom att de inte älskade sitt liv så mycket att de drog sig undan döden, prisad vare Gud! Tänk, vilken nyckel för att vinna i denna tid.

-Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dömt, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss. Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet: För din skull dödas vi hela dagen, vi räknas som slaktfår. Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. (Rom 8:33-37)

I allt detta. Vi kan nog komma undan nakenhet, fara, svärd och hunger. Vi kan undkomma dem som anklagar, hålla oss undan så att vi slipper komma i kontakt med sådana som vill fördöma oss. Men vi vill inte dra oss undan. Nej, vi kan mitt i allt detta vinna en överväldigande seger, eller som flera översättningar skriver: vi vinner mer än seger. Vi blir mer än övervinnare. Varför? Jo, genom honom som har älskat oss. I allt detta vinner vi en härlig seger, en överväldigande seger, ja, mer än seger, genom honom som har älskat oss. Och Hebréerbrevets författare säger:

-Men vi hör inte till dem som drar sig undan och går förlorade. Vi hör i stället till dem som tror och vinner sina själar. (Hebr. 10:39)

Amen. ■

Ostrafflig i frid

Av Tage Johansson

Bibelns olika begrepp kan lätt bli misstolkade och ibland upplevas svårförstådda. I den tid vi lever, råder det en stor förvirring.

Jag vill i det här bibelstudiet beröra i korta drag vad bibeln lär om sådana begrepp som, rättfärdiggörelse genom tron Rom 5:1, helighet 1 Pet 1:15, en ostraffligandel Ps 101:2 och helgelse, Heb 12:14.

1. Rättfärdiggörelsen genom tron.

Man brukar säga att rättfärdiggörelsen genom tron är detsamma som att man har gjorts färdig på rättslig grund. Det handlar om en tillräknad rättfärdighet, som Gud ger människan som en gåva av nåd. Den har Jesus utverkat genom att han har uppfyllt allt som krävs för att ställa fram människan inför en rättfärdig Gud. Guds son som blev människa gick in under syndarens roll och blev vår rättfärdighet. När vi första gången kom till vår ställföreträdare Jesus blev vi iklädda hans rättfärdighet. Vi blev lika rena som han själv är ren.

2. Helighet

Bibeln framhåller två sidor av helighet. Den ena sidan handlar om

en tillräknad helighet. I breven i Nya Testamentet står det att apostlarna hälsar till *"de heliga"* på den eller den orten, och då handlar det först och främst om den tillräknade heligheten. Det är en punktuell upplevelse liksom pånyttfödelsen, vatten- och andedopet m.m. Den andra sidan av heligheten har att göra med en vandring. Att vandra i helighet är alltså någonting som kan ske kontinuerligt. Paulus skriver i 2 Kor 1:12

...att vi i denna världen har vandrat i Guds helighet och renhet.

3. En ostraffligandel.

Kan man leva i en ostraffligandel? Det står i 1917 års övers. i Ps 101:2

-Jag vill föra en ostraffligandel där jag bor i mit hus.

I folkbibeln står det *"en fullkomligandel."* I 1 Pet 1:15 uppmanar aposteln de troende att bli heliga i all derasandel. Vandel betyder att göra något på ett visst sätt. Det handlar om vår livsstil, våra göranden och låtanden. Ordet ostrafflig kan lätt missförstås. Ordet innebär inte att vi är fullkomliga. Det blir vi först efter förvandlingen.

Kan man då leva i en ostraffligandel? Svaret är: Ja. Om så inte vore fallet skulle det inte stå som det gör i 1 Tess 5:23,

...att hela eder varelse, så att hela eder ande och eder själ och eder kropp finnas

bevarade ostraffliga vid vår Herre Jesu Kristi tillkommelse.

Att vandra i ostrafflighet innebär att man inte stannar kvar i något som Anden har uppenbarat är fel. Att bevaras ostrafflig betyder alltså att det finns ett botfärdigt sinnelag. Då kan jag uppleva bl.a. hur min själ, mitt viljeliv, renas i lydnad för saningen. 1 Pet.1:22. Nu är det tre områden som skall bevaras ostraffliga, *"...hela eder ande och eder själ och eder kropp."* Den som har ett botfärdigt sinnelag är alltid villig att vandra i ljuset och kan bevaras ostrafflig genom blodets renande kraft. Låt oss ta ett exempel. Om man befinner sig på ett fridlyst område där det är förbjudet att plocka blommor utan att veta om detta och sedan blir informerad därom men ändå dagen efter går till området och plockar, då är man straffberättigad. Bilden haltar men har ändå något att säga oss. Så hjälper Anden oss att föra en ostraffligandel.

4. Helgelse

Heligelse är inte en förbättring av den gamla människan, den duger bara för korset.

Heligelse betyder att leva avskilt från någonting och invigd till någonting. Helgelsen har två aktörer. Den ena är Gud

-Fridens Gud helge eder till hela eder varelse..." 1 Tess 5:23.

Den andra är vi själva,

...så låt oss rena oss från allt som befäcker vare sig kött eller ande, i det att vi fullborda vår helgelse i Gudsfruktan." 2 Kor 7:1.

Heligelse är inget tungt. För den som lever i andlig friskhet och hälsa finns en hunger och törst efter helgelse.

Till sist en förmaning av Petrus:

-Därför, mina älskade, eftersom i förbiden detta, skolen i med all flit sörja för, att i mån för honom befinnas vara obefläckade och ostraffliga i frid.

2 Pet 3:14 ■

Mobilisering kring Guds Ord inför det nya året

Den 2:a - 6:e januari samlas vi till bibeldagar på Bällsta missionscenter!

●Tel: 08 - 98 56 83 ●Hemsida: www.maranata.se ●Adress: Bällstavägen 100, 168 65 BROMMA

Låt föräldrarna fostra sina barn!

För en tid sedan gjorde sig Dagens Nyheter till språkrör för Stockholms kommuns allt hårdare motstånd mot hemundervisning.

Att kommunalpolitikerna går emot både internationell rätt och svensk lagstiftning i sin avvisande hållning mot hemundervisning är tydligen inte intressant att ta upp till behandling. Tidningen bidrog istället till att kränka de föräldrar som vill ta ansvar för sina barn genom hemundervisning. Dagens Nyheter har tydligen policyn att attackera allt som kan kopplas till Maranataförsamlingen. Den här gången reagerade några av hemundervisningens försvarare med att skicka ett öppet brev till DN och berörda myndigheter. Midnattsropet publicerar brevet.

Öppet brev till:

**Dagens Nyheter,
Utbildningsnämnden,
Skolinspektionen,
Skolborgarrådet Lotta Edholm**

Angående artikel i DN 8:e november "Brommabarn undervisas hemma"

I artikeln kritiserar den kristna friskolan Stefanskolan för att ha låtit fyra elever få undervisning i hemmet. Man påpekar att barnens familjer tillhör Maranata. Vi vill här ge en klarare bild av vad detta handlar om. Enligt sin tro och övertygelse bedriver föräldrarna hemundervisning. Inom Maranatarörelsen har detta skett med framgång i 32 år. Det är också en vanlig företeelse i många länder och visar sig vara en mycket bra undervisningsform. I Sverige ges möjlighet till detta i skollagens kap 10 § 4. Insyn ska medges och provningar utföras för att kolla barnens kunskapsutveckling. Ansökan kan enligt samma lag göras för ett år i taget. I artikel i DN nämns att föräldrarna fått nej i länsrätt och kammarrätt. Ja, men det gällde läsåret 2008-2009. Innevarande läsår sökte sig föräldrarna till dessa fyra barn till Stefanskolan, som enligt skollagens kap 10 § 5 ansåg att de genom sin egen styrelse kunde besluta om barnens skolgång och därför har ingen rättslig prövning gjorts för läsåret 2009-2010. Barnen uppvisar mycket goda resultat. Vi menar att Skolinspektionen har fel i sitt beslut eftersom barnen får sin rätt till utbildning tillgodosedd. Insyn ges och tester utförs fortlöpande, vilket kommunens skolor tidigare inte varit särskilt angelägna om.

Men, Lotta Edholm anser att barn som undervisas hemma är ett problem.

Vad och vems är problemet?

Är det barnens? Nej, i det här fallet är barnen trygga, öppna, glada, harmoniska och frimodiga. De får sin undervisning av ambitiösa och engagerade föräldrar.

Utbildningsnämnden har enligt Lotta Edholm sagt nej till samtliga ansökningar, Varför? Lagtexten säger ju "skall medges". Problemet verkar vara utbildningsnämndens. Att lagen inte passar den politiska agenda som Lotta Edholm med utbildningsnämnden står för innebär väl inte att den inte ska följas? Att hemundervisningen framstår som ett fullgott alternativ menar vi att provningar och erfarenhet visar.

Har verkligen utbildningsnämnden rätt att neka i samtliga fall utan lagliga skäl? Man pekar enbart på att skolan är en utmärkt plats för social gemenskap. Är det sant? Har inte många av dagens skolelever en annan uppfattning? Och är skolan den enda tänkbara platsen för social gemenskap? Står det någonstans i lagen att utbildningsnämnden kan besluta om var barnens sociala gemenskap ska tillgodoses?

Frågan om hemundervisning har urartat till att bli enbart en politisk fråga och inte en juridisk.

Engagerade goda föräldrar kommer här i kläm och kränks i sin fostrargärning och sitt fostraransvar. Man vill pressa dem till att rätta sig in i ledet.

Lissabonfördraget är underskrivet och ska snart börja gälla. Hur är det med föräldrarätten inom EU? Kan myndigheter utan orsak köra över enskildas rätt när man enligt sin tro och övertygelse väljer utbildningsform för sina barn? Vi vill och kan inte tro att Sverige är en totalitär stat som sätter sig över egna och internationella lagar för att kväva religionsfrihet och mänskliga rättigheter.

Hemundervisning hör definitivt till dessa rättigheter.

För hemundervisningens sak:

Robin & Lena Widén, Tage & Gertrud Johansson, Emanuel & Gabriella Johansson

Världsfrånvänd – och himlatillvänd!

Vittnesbörd av Jörgen Lindroos

Församlingen är ett annorlunda folk, ett heligt folk, ett avskilt folk. Häromdagen då jag åkte till jobbet på morgonen lyssnade jag på morgonandakten i radio. Och den som hade andakten talade om hoppet, och sa: "Tänk att vi får tro och hoppas att världen kan bli en bättre plats att leva i".

Det jag hörde, är egentligen en väldig kontrast mot det bibeln har att säga. I bibeln står det så här:

-Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet. (1 Joh 2:17)

Vi vet vart världen är på väg, men vi är på väg mot ett annat mål. Jag har tänkt på främlingsskapet, på det sätt vi i församlingen är utlänningar i världen. Då vi möter människor i samhället, upptäcker vi att vi har en annan kultur, ett annat språk, ett annat sätt att leva. Den här kontrasten märks hela tiden. Det är en konfliktsituation till människor i vårt samhälle och i vår närhet. Det står i bibeln att vi är främlingar och gäster.

Jag var med på en resa till Israel, och blev väldigt fascinerad över motståndskampen de hade haft där, och hur ett litet fåtal kunde träda upp med så lite vapen. Men så tänkte jag: Församlingen skulle aldrig kunna gripa till vapen. Jag tänkte att vi skulle ju aldrig kunna strida på det sättet, och Paulus skriver så här till Korinterna:

-Ty även om vi lever här i världen, strider vi inte på världens sätt. De vapen vi strider med är inte svaga utan har makt inför Gud att bryta ner fästen. Ja, vi bryter ner tankebyggnader och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud. Och vi gör varje tanke till en lydig fånge hos Kristus (2 Kor 10:3-5)

Vi strider inte som en jordisk nation, därför vi är ett himmelskt folk, vi är ett annorlunda folk. Vi är födda ovanifrån, från det himmelska Sion. Just detta främlingsskap är oerhört viktigt. Tyvärr faller det hela tiden bort hos kristenheten idag som blir allt mer världstillvänd.

Jag vill också läsa ur Ruts bok:

-Noomi bröt upp med sina sonhustrur för att vända tillbaka från Moabs land. Ty medan hon var i Moabs land, hade hon hört att HERREN hade tagit sig an sitt folk och givit dem bröd. Hon lämnade tillsammans med sina båda sonhustrur den plats där hon hade bott. Men när de var på väg mot Juda land, sade Noomi till sina båda sonhustrur: "Vänd om och gå hem igen, var och en till

man? Nej, mina döttrar! Det är mycket bittrare för mig än för er, eftersom HERRENS hand har drabbat mig." Då brast de på nytt ut i gråt. Orpa kysste sin svärmor farväl, men Rut klamrade sig fast vid henne. Noomi sade då: "Se, din svägerska har vänt tillbaka till sitt folk och till sina gudar. Vänd också du tillbaka och följ din svägerska."

Vi måste bli befästa i vårt medborgarskap. Det går en gräns mellan världens folk och himlens folk. Detta har gripit mitt hjärta.

sin moders hus. Må HERREN visa godhet mot er, så som ni har gjort mot de båda döda och mot mig. Må HERREN låta er finna trygghet, var och en i sin mans hus." Och hon kysste dem. Men de brast ut i gråt, och sade till henne: "Nej, vi vill följa med dig tillbaka till ditt folk."

Men Noomi svarade dem: "Vänd tillbaka, mina döttrar. Varför skulle ni gå med mig? Har jag några fler söner i mitt moderliv som kan bli män åt er? Vänd tillbaka, mina döttrar, och gå hem. Jag är för gammal att bli gift. Och även om jag skulle tänka att jag ännu har hopp, ja, om jag så redan i natt gav mig åt en man och rent av födde söner, skulle ni då vänta på dem tills de blev vuxna? Skulle ni stänga er inne utan

Men Rut svarade: "Tvinga mig inte att lämna dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill också jag gå, och där du stannar vill också jag stanna. Ditt folk är mitt folk och din Gud är min Gud. Där du dör vill också jag dö, och där vill jag bli begravd. HERREN må straffa mig både nu och senare om något annat än döden skulle skilja mig från dig." När hon såg att Rut var fast besluten att gå med henne, talade hon inte mer med henne om det. (Rut 1:6-18)

Jag tänkte på att Noomi hade en ganska annorlunda evangelisationsmetod än den vi vanligtvis har. Vi vill gärna beskriva för människor hur underbart och härligt det är att vara en kristen och hur enkelt

det är. Och det är klart att det är enkelt att bli frälst. Men Noomi markerade en gräns. Hon sa: hit och inte längre! Här går gränsen. Vänd om och gå tillbaka, för du kan inte gå med mig dit jag går. Hon hade en längtan hem till sitt land, men hon visste var gränsen gick.

Men Rut hade blivit besjälad av längtan att få gå över gränsen, att få komma till ett annat rike. Tänk om vi kunde leva vårt liv så att människor fick längtan att gå över den gränslinjen. Jag tror vi måste

sluta med att vara så världstillvända. Vi måste bli världsfrånvända och leva "himlatillvända", så att vi markerar främlingsskapet, att vi är gäster och främlingar på jorden. Här går gränsen! Hit, men inte längre! Här kommer inte ni in! Då kan människor bli besjälade av längtan att få gå in i ett nytt rike, till ett nytt folk.

Just detta har jag tänkt på. Detta främlingsskap. Vi måste bli befästa i vårt medborgarskap, och inte beblanda oss

med världsliga krafter och tankegångar, men markera gränsen klart och tydligt. Det går en gräns mellan världens folk och himlens folk. Detta har gripit mitt hjärta.

Tänk att vi får vara främlingar, gäster och utlänningar här på jorden. Vi får ha ett nytt hopp. Inte ett hopp om någonting som ska bli bättre här i världen, men ett hopp om ett rike som är därovan, ett hopp om ett evigt rike och ett evigt liv! Amen. ■

Ser du en lucka i muren – ställ dig där!

Vittnesbörd av Anita Eriksen

Jag vill ställa en fråga om du vet vem Besalel var i Gamla testamentet. Förmodligen inte och även om du läst om honom, så faller svåra och för oss ovanliga namn ur minnet. Under bibelskolan talade Tage Johansson om tabernaklet och jag bestämde mig för att läsa om detta i 2:a Moseboken. Då fick jag ögonen på 2 Mos 31:1-5.

-Och Herren talade till Mose och sade: Se, jag har kallat och nämnt Besalel, son till Uri, son till Hur, av Juda stam; och jag har uppfyllt honom med Guds Ande, med vishet och förstånd och kunskap och med allt slags slöjdskicklighet, till att tänka ut konstarbeten, till att arbeta i guld, silver och koppar, till att snida stenar för infatt-

ning och till att snida i trä, korteligen, till att utföra alla slags arbeten.

Jag blev både glad och välsignad när jag läste om denne Besalel (som också fick en medhjälpare Oholiab). Gud kallade honom och uppfyllde honom med sin Ande, med vishet och förstånd och kunskap. Till att göra vad? Ja inte för att bli präst och predika eller bli sångare eller någon annan framträdande roll på plattformen. Nej, han skulle utföra ett praktiskt arbete och där kan vi alla vara med. Nu kunde han många saker men det var inte det som var det viktigaste utan att han blev uppfylld av Guds Ande och fick både vishetens och kunskapens gåvor. Även om du

tycker att du bara kan en sak så kan och vill Gud använda dig och uppfylla dig med sin Ande. Sedan kan du läsa om när Mose i sin tur förmedlade vad Gud sagt i 2 Mos 36:1-2 och speciellt vill jag poängtera sista delen från vers 36:2

-därefter kallade Mose till sig Besalel och Oholiab och alla de andra konstförfarna männen, åt vilka Herren hade givit vishet i hjärtat, alla som av sitt hjärta manades att träda fram för att utföra arbetet.

Du måste inte vänta på att någon människa skall peka ut dig till en speciell uppgift. Ser du en lucka i "arbetet på muren" så ställ dig där och gör din insats, och upplev tjänandets glädje. ■

Fungerande tro

forts från sid 9

vår tro var inte baserad på upplevelser, den var baserad på Ordet, på Skriften. Och det höll.

Då förruttnelsen är total återstår endast att Guds barmhärtighet manifesteras i dom. Ty också Guds dom är ett uttryck för hans barmhärtighet. När Gud griper in i sin vrede, så gör han det för att frälsa det som frälsas kan, så att inte allt förloras och förtappas.

Orättfärdighet – ogudaktighet – underlåtenhet – anarkism – total upplösning – Guds vrede – förtappelse. Men det är väl inte vår utvecklingslinje?

I en sådan tid kom änglarna till en familj och sa: Fly för ditt livs skull! Fly undan till bergen! Det är inte lätt att fly när man känner att benen är som bly och hjärtat som plast. Man är förlorad i sammanhanget och bunden av tusen lojaliteter. Man tänker på sina barn, man tänker på sina föräldrar, man tänker på syskon och vänner. Men budskapet från höjden är omutligt. Ska du räddas, så måste du fly – fly! Fly min älskade

vän, och när du är på väg ut, så se dig inte tillbaka, utan fly undan till bergen. Det finns ett skyddsrum för trons folk. Det finns en förvaringsplats som Gud har utsett, dit dom och vedergällning aldrig kan nå. Den platsen kallar dig till sig nu. Fly för ditt livs skull. Men kom ihåg, Lots hustru gick med sitt yttre, men hade hjärtat kvar därinne i Sodom. Därför vände hon sig om. Vi vänder oss inte om, för vi har vårt hjärta däruppe i himlen. Och vi längtar efter att Jesus ska komma igen. ■

Åter till Ordet! Genljud från bibelskolan -09

Det var höjd, bredd och djup i det Guds Ord som förmedlades. En välsignad bibelskola med brett spektra där Ordet – Kristus själv – blev levandegjord. Beställ CD och lyssna!

Jan Egil Hafsahl från Norge talade om Guds hemlighet – Kristus, Kristi hemlighet – församlingen. Ett oerhört perspektiv!

- ☐ 091012-12.00
- ☐ 091013-12.00
- ☐ 091013-19.00
- ☐ 091014-12.00
- ☐ 091014-19.00
- ☐ 091015-12.00
- ☐ 091015-19.00

Hans Lindelöw, Rätt igenom Ord-språksboken. Ur dessa ordspråk och vishetsord berördes försoningens ämbete och var och en manades att rannsaka sig. Intressant och levande.

- ☐ 091022-12.00
- ☐ 091022-19.00
- ☐ 091024-15.00
- ☐ 091027-15.00
- ☐ 091027-19.00

Tage Johansson, Tabernaklet. Mönsterbilden utifrån gammaltestamentligt perspektiv. I tabernaklet har allt sin betydelse för att peka fram mot Kristus och församlingen.

- ☐ 091022-15.00
- ☐ 091023-19.00
- ☐ 091028-19.00
- ☐ 091031-11.00

Paulus Eliasson, Guds eviga vilja. Redan före skapelsen fanns en avsikt hos Gud om individ och församling

- ☐ 091018-11.00
- ☐ 091019-15.00
- ☐ 091020-19.00
- ☐ 091021-15.00

Robin Widén, Behåll mig vid liv. Utifrån Psalm 119. Hur Herrens Ord kom till profeterna och till varje människa som söker Gud.

- ☐ 091021-19.00
- ☐ 091027-12.00
- ☐ 091028-12.00

30:-/CD
Skicka din beställning till:
bmc@maranata.se
eller ring **08- 98 56 83**
Övrig litteratur, mötesinspelningar och tidskrifter finns på hemsidan
www.ballstamediacenter.se

Lyssna på maranatomöten!

Många av Maranataförsamlingens möten går att lyssna till via internet. Du hittar dem på hemsidan

www.maranata.se

Aktuell bok av Jan-Egil Hafsahl

Boken tar upp och klargör konflikten mellan en allt mer allsmäktig stat och den pilgrimsskara som bekänner sig som gäster och främlingar på jorden.

(Utgiven på Forlaget Pilgrimen)

Pris: 79:- + porto
OBS! Finns endast på norska

Alla Midnattsropets läsare

önskas

*en Välsignad Julhögtid
och ett Gott Nytt År*

*Tack för allt stöd under det gångna året med upp-
muntrande hälsningar, offer och hjälp att sprida
Midnattsropets budskap:*

Maranata!

Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom!

Redaktionen

Radio Maranata!

Stockholm 88 Mhz

Tid: Alla dagar kl 08.00
Månd & Onsd kl 18.00

Göteborg 94,9 Mhz

Tid: Tisdagar kl 21.00
Lördagar kl 15.00

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-
Sthlm
490:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Pilgrimshem HOTELL

Missionshotellet!

Budget 395:- (inkl. frukost)
Enkel 565:- (inkl. frukost)
Dubbel 765:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma
08-627 55 55
Hemsida: www.pilgrimshem.se

Bered dig att möta din Gud!

Appell av Ulla Näsholm

När man ser utvecklingen och hör vad som händer och hur man förvränger bibeln på det sätt som sker i vår tid, förstår man att vi lever i den yttersta tiden. Därför är jag så tacksam att vi får lära oss vad bibeln säger i olika frågor. Guds ord är ju fundamentet och vill vara fundamentet för våra liv. Jag har ett bibelord som passar väldigt bra för den situation som nu är i Sverige, där man är beredd att anpassa bibeln efter den moderna tiden. Det är en vers ur profeten Amos bok. Amos var sänd till Guds folk Israel, och han predikade för dem. Det var ju Guds folk, religiösa människor, men ändå säger han:

-Bered dig, Israel, att möta din Gud. (Amos 4:12)

Så sa Amos till sina samtida. Det här var länge sedan, det handlade om folket Gud själv hade utvalt. Jag vill ställa fram denna maning också till oss: "Bered dig att möta din Gud". Det är en maning man får ställa sig personligen, men också säga till nationen: Bered dig, Sverige, att möta din Gud. Det gäller att förstå vilken dom som vilar över det här landet. Det handlar om att omvända sig, att bereda sig möta Gud som nation. Det kanske inte kan påverka ut-

vecklingen så mycket, men påverka såtillvida att individer kan omvända sig och bereda sig att möta Gud.

Du som läser detta; bered dig att möta din Gud. För Gud kallar på dig. Han sände sin son Jesus Kristus för att uppsöka och frälsa det som var förlorat. Därför vill vi uppmana dig: Bered dig att möta din Gud. Vi förstår att tiden måste vara väldigt kort, när man kan trampa Guds bud under fötterna som man nu gör i Sverige. Det är sådan förvirring och sådan laglöshet. Det känns som om Gud måste döma oss.

Därför vill jag understryka detta: bered dig att möta din Gud.

Men du, som kanske inte rörs av de stora frågorna, kanske inte riktigt förstår, du ska veta att Gud också söker dig personligen till frälsning. Därför: Bered dig att möta din Gud. Bered dig att ta emot Jesus Kristus som din personlige frälsare, så att denna stund får bli ett tillfälle för dig att förstå att Gud som har skapat dig att leva i hans gemenskap och följa Jesus Kristus, att du kan få möta honom.

Gud välsigne dig att ta emot Guds eget ord och Jesus Kristus som din frälsare.